

DECEMBER 2017

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

eFP Litouwen

Regimentsdag

Historische verzameling

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 50** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

OP OEFENING

- 16** Eagle Challenge 2017
- 19** C Eagle CIE naar Frankrijk
- 31** Sensor-Shooter

OP MISSIE

- 06** Bulldogs in Litouwen
- 10** Oefenterreinen in Litouwen
- 13** Verblijf tijdens eFP-2
- 21** De ganzen strijken neer in Litouwen

NVHR

- 04** Even voorstellen
- 05** In memoriam
- 24** Regimentsdag 2017

VETERANEN

- 34** 70 jaar "De Zwarte Panters"
- 37** VVRLJ
- 37** Onderzoek
- 41** Vrijwilliger gezocht

TOEN

- 42** Chauffeur bij 101 MIDCie
- 46** De bergers van 42 BLJ

51 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: N.C.S. Vroom en Nicole Ditz
Opmaak: Ben Janssen (drukkerij Paesen)
Druk: www.drukkerijpaesen.be
Voorzijde: Oefening In Litouwen
Binnenzijde: A-CIE in Litouwen
Achterzijde: Oorkonde en Erepenning Provincie Limburg

“IK KIJK TERUG OP EEN BIJZONDER GESLAAGDE REGIMENTSWEEK.”

Tekst | Luitenant-kolonel R.A. (Ralf) Goossens,
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Sinds het uitkomen van de vorige editie van de Limburgse Jager is er weer een hoop gebeurd. Voor de zomervakantie hebben we de Bravo Compagnie uitgezwaaid naar Litouwen en hebben we de regimentsweek gevierd. Om met het laatste te beginnen; ik kijk terug op een bijzonder geslaagde regimentsweek met een groot aantal hoogtepunten. Om er een paar te noemen: de opening van de Historische Verzameling Limburgse Jagers, de overdracht van het grondgebied rond ons monument van de Provincie Brabant aan de Provincie Limburg, de beëdiging van onze nieuwe Limburgse Jagers in het centrum van Valkenburg en de gecombineerde sportdag en reünie samen met de veteranen van het regiment.

Twee gebeurtenissen zijn mij daarbij het meest in het oog gesprongen. Ten eerste heeft het Regiment Limburgse Jagers uit handen van Gouverneur Bovens, de erepenning van de Provincie Limburg mogen ontvangen. Het was de eerste keer in de geschiedenis van deze ere-legpenning, dat deze eer te beurt viel aan een organisatie en niet aan een persoon. Dit is voor mij de bevestiging van de bijzonder warme band, die wij al jaren onderhouden met de Provincie Limburg en het Provinciebestuur in het bijzonder. Ten tweede de toespraak van Marianne Krist, moeder van de overleden Elnt Tom Krist, tijdens de beëdiging

in Valkenburg. Ze sprak over de risico's, die ons vak met zich meebrengt en de verbondenheid die zij al jaren met ons regiment ervaren. Met haar woorden heeft ze niet alleen onze nieuwe Limburgse jagers aan het denken gezet, maar vooral velen van ons in het hart geraakt.

De terugkeer na het zomerverlof stond in het kader van bepakken en beladen. De Alfa, Delta en Belgische Echo Compagnie zijn direct na het verlof vertrokken voor een vierweekse oefening in Klietz en Altmark. Een lange en intensieve trainingsperiode om de Alfa Compagnie voor te bereiden op de inzet in Litouwen en de gehele eenheid voor de European Battlegroup. Na terugkeer van deze oefening heeft de Alfa Compagnie de plek ingenomen van de Bravo Compagnie in Litouwen. Voor zowel de Bravo Compagnie als de leden van onze bataljonsstaf heb ik van diverse kanten complimenten mogen ontvangen voor de wijze waarop zij de inzet in Litouwen hebben uitgevoerd. De Alfa Compagnie is direct na aankomst in Litouwen de multinationale oefening Iron Wolf ingeroeld en heeft daar een uitstekend visitekaartje afgegeven. Op dit moment zit het bataljon midden in de laatste voorbereiding voor haar certificering als Infantry Taskforce van de European Battlegroup in het middenterrein van Bergen-Hohne. Het belooft een mooie en uitdagende

oefening te worden waarbij we, naast de Belgische Echo Compagnie, ook een Oostenrijkse Panzergrenadierkompanie onder bevel krijgen. Daarnaast zit de Charlie Compagnie op dit moment midden in haar omscholing, waarmee we voor het einde van het jaar het hele bataljon weer op de wielen hebben staan.

Om 2017 op passende wijze af te sluiten wordt op 13 december as het ornament onthuld, dat de Provincie Limburg aan het regiment heeft aangeboden. Het ornament wordt geplaatst op het middelste deel van het huidige monument en zal onthuld worden door Gouverneur Bovens.

Voor elkaar, altijd!

AMARENS DE VRIES EN KAPITEIN DAVE STARMANS

Tekst | Amarens de Vries

OP DE SECTIE 1 PERSONEEL/REGIMENT/COMMUNICATIE ZIJN IN DE AFGELOPEN WEKEN TWEE NIEUWE LEDEN BINNENGEKOMEN. DE KAPITEIN-ADJUDANT VAN SINT FIET IS OPGEVOLGD DOOR KAPITEIN DAVE STARMANS. EN DE STAGIAIRE COMMUNICATIE NICOLE DITZ HEeft PLAATSGEMAAKT VOOR AMARENS DE VRIES. BEIDEN STELLEN ZICH HIER AAN U VOOR.

AMARENS DE VRIES

Amarens komt uit Kollum, Noord-Friesland en zal tot eind 2018 ons ondersteunen met de website, de facebook pagina's en het magazine. In het bataljon zal zij de overste ondersteunen met communicatie activiteiten.

Haar verhaal,

Toen ik klein was, zag ik legergroene voertuigen met oude mannetjes in pak voorbij rollen. Ze hadden leuke petjes op en op hun borst sierden medailles in allerlei kleuren die erg indrukwekkend leken, zo allemaal naast elkaar. Verschillende vlaggetjes sierden de wagens en de toeschouwers waren blij. Ze riepen de oude mannetjes toe: "thank you, we love you". Ik had geen idee wat het precies allemaal betekende en als ik mijn moeder ernaar vroeg vertelde ze dat deze oude mannetjes vroeger in de oorlog hadden gevochten. "Maar waarom zijn ze dan hier?" vroeg mijn verbaasde koppie. "Omdat ze ons hebben bevrijd." Het was onwerkelijk om als 8-jarig kind te beseffen wat er was gebeurd, maar de aantrekkingskracht die het had, kon ik niet onder woorden brengen. Hier moest en zou ik meer van weten.

Jaren later begreep ik meer van alles wat er was gebeurd en wat die oude mannetjes

zo ongeveer hadden gedaan. Meer en meer wilde ik weten van die legergroene voertuigen, de uniformen, het werk en de invloed van een oorlog. Alles wat bij die oude mannetjes hoorde, moest ik onderzoeken want alleen zo zou ik erachter komen wat er allemaal was gebeurd. Alleen zo kon ik zo dicht mogelijk bij de werkelijkheid komen en zelf 'snappen' wat zij hebben moeten doorstaan.

In 2015 maakte ik kennis met het Canadese regiment dat Leeuwarden bevrijd heeft van de bezetting in de Tweede Wereldoorlog toen zij terug waren om de 70-jarige bevrijding te vieren. Veteranen die toen voet op Nederlandse bodem hadden gezet waren terug. Een aantal maanden later zette ik voor het eerst voet op de bodem waar deze mannen waren opgegroeid om de mannen en vrouwen die oorlog hebben meegemaakt te vragen naar hun verhaal. De bijzondere band die Canada en Nederland hebben schijnt door in de bereidwilligheid te helpen deze verhalen te verspreiden. Door de jaren heen heb ik kennis mogen maken met veel veteranen en huidig dienende militairen. Elk heeft zijn of haar eigen, unieke verhaal en elk verhaal is het in mijn ogen waard verteld te worden.

“Amarens, welkom als Friezin in onze ‘Limburgse’ gelederen.”

Het komende jaar ga ik met een enorme dosis nieuwsgierigheid, zin en trots mijn werk als stagiaire journalistiek/communicatie doen bij de Limburgse Jagers. Als Small Business & Retail Management stu-

dent is dat een andere functie dan ik tot nu toe heb bekleed, maar mijn passie heeft mij naar Defensie geleid. Ik hoop dat ik jullie mag informeren, vertellen en vermaken met het leven binnen het 42BLJ zodat de volgende keer wanneer er legergroene voertuigen door een dorp rollen, iedereen precies weet en kan doorvertellen wat de mannetjes in dat groene pak hebben gedaan.

KAPITEIN DAVE STARMANS

Ik ben Kap (Dave) Starmans, 41 jaar, wonend in Landgraaf. Sinds 1 oktober 2017 geplaatst bij 42 BLJ als S1. Ik ben in 1996 gestart in de AMOL en daarna geplaatst bij 11 Infbat.GGJ. Vervolgens ben ik in 2001 naar de KMS gegaan om daarna meerdere Onderofficiers functies te vervullen. Wederom in opleiding en afronden van de KMA/VTO ben ik als luitenant ingestroomd bij 17 Painfbat GPFI als Pelotonscommandant (bereiden). Voor ik bij 42 BLJ ben geplaatst was ik werkzaam als Pelotonscommandant bij Schoolbataljon Zuid in Oirschot

KOLONEL BD JAN WILLEM DE LEEUW

Oud- en Ere voorzitter Stichting Regiment Limburgse Jagers Kolonel de Leeuw is op 84 jarige leeftijd op 26 juli jl overleden.

Kolonel Jan Willem de Leeuw werd in 1957 beëdigd in het 2e depot infanterie op de Frederik Hendrik kazerne te Venlo op het vaandel van ons Regiment Limburgse Jagers. Hij, die in de voetsporen van zijn vader trad, kreeg toen de band met zijn Regiment. Waar hij ook

later diende, in Oirschot bij 16 BLJ, Nieuw-Guinea, OCI Harderwijk, Seedorf, Defensiestaf Den Haag, 42 treinenbataljon in Assen, weer Oirschot bij de staf 13e Brigade, AFCENT Brunssum, hij bleef zijn regiment trouw. Een duidelijke Koude oorlog carrière, veel verschillende functies op de diverse niveaus in de organisatie, van peloton, compagnie, bataljon tot legerkorps, maar ook in de ontwikkeling en invoering van het Pantservoertuig YPR-765, waar we onlangs afscheid van hebben genomen. Overplaatsingen betekenden ook zoveel verhuizingen voor het gezin.

OPRICHTING STICHTING RLJ

En dan in 1987 werpt hij met enkele oud collega's, Snijders, Hendriks, van Dreumel zich op om een opvolger van de voormalige Vereniging de Limburgse Jagers op

te richten, wat gaat heten Stichting Limburgse Jagers, later Stichting Regiment Limburgse Jagers. De stichting die tot doel heeft het Regiment en haar commandant te ondersteunen in de traditiehandhaving, geschiedenis, saamhorigheid en bewaren van het erfgoed. Hij neemt gelijk de

voorzittershamer op en ook het hoofdredacteurschap van het in 1985 gerevalideerde orgaan "de Limburgse Jager". Met name het magazine vergt veel inspanning kopij verzamelen. En het lukt elk half jaar om een aantrekkelijk leesbaar blad te verspreiden en zo regimentsbinding te versterken. De geschiedenis van het Regiment ook in boekvorm vast te leggen. Dat heeft Kolonel de Leeuw ruim 13 jaar gedaan. Voorwaar een reden om hem het erevoorzitterschap te verlenen en tot Limburgse Jager van Verdienste te benoemen.

DATA BASE GESNEUVELDEN

Maar ook na 2000 bleef hij met raad en daad het Regiment, de Stichting en ondergetekende ondersteunen en begon aan een nieuw project. Een groots project om alle gesneuvelden sinds de meidagen 1940

vast te leggen in een database. Want kolonel de Leeuw had inmiddels de computer ontdekt, zich eigen gemaakt en de mogelijkheden onderkent. Een monnikenwerk om via alle beschikbare bronnen uit te zoeken wie waar gesneuveld is, onder welke omstandigheden, waar begraven/gecremeerd. Informatie verzamelen, vastleggen, maar ook nabestaanden kunnen informeren over hun omgekomen geliefden. Zijn levenswerk wordt nu voortgezet door het NIOD. Voor deze inzet is hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Het Regiment, maar ook ik als zijn opvolger danken kolonel de Leeuw voor zijn onbaatzuchtige activiteiten op de achtergrond om zijn regiment en samenleving te dienen. Wij wensen zijn echtgenote Margriet en zijn zoon en dochter, hun echtgenoten en kleinkinderen veel sterkte dit grote verlies te dragen.

ADJUDANT GUUS SCHRIJVERS

Op 31 juli jl is op 86 jarige leeftijd Adjutant bd Guus Schrijvers overleden, Adjutant Schrijvers was zeer verbonden met ons regiment. Begonnen bij het Korps Commandotroepen, heeft hij zowel op het Depot in Venlo als bij het 16e in Oirschot de kleuren van ons Regiment verdedigd. Na zijn pensionering is hij toegetreden tot het team dat vanaf 1993 in de Frederik Hendrik Kazerne in Venlo onder leiding van Kap bd Karel van Dreumel onze Historische Verzameling weer nieuw leven gaf. Bij de verhuizing naar de Van Horne Kazerne in Weert kwam dit team mee en heeft oa het archief geordend. Guus assisteerde Lkol bd Piet Berden met dit belangrijke werk waardoor het archief voor naslag toegankelijk is. Voor zijn inzet is hij benoemd tot Limburgse Jager van Verdienste.

Wij zijn dankbaar voor zijn collegialiteit en inzet voor ons Regiment. Wij wensen zijn vrouw An en zijn kinderen en kleinkinderen veel sterkte met het dragen van dit verlies.

BULLDOGS IN LITOUWEN

Tekst | Kap Pascal Oude Tijdhof, Commandant B "Bulldog" compagnie

TIJDENS DE NAVO-TOP IN WARSCHAU IN JULI 2016 IS BESLOTEN TOT DE OPRICHTING VAN DE ENHANCED FORWARD PRESENCE (eFP). DE INZET VAN VOORUITGESCHOVEN, MULTINATIONALE EENHEDEN IS BEDOELD TER VERDEDIGING VAN HET NAVO-BONDGENOOTSCAPPELIJK GRONDGEBIED. DE ENHANCED FORWARD PRESENCE BETREFT EEN ROTERENDE INZET IN DE BALTISCHE STATEN EN NEDERLAND MAAKT DEEL UIT VAN HET MULTINATIONALE BATALJON IN LITOUWEN, DAT ONDER LEIDING STAAT VAN DUITSLAND. DE eFP IS ONDERDEEL VAN EEN PAKKET MAATREGELEN OM DE NAVO TE VERSTERKEN IN HAAR AFSCHRIKKENDE EN DEFENSIEVE HOUDING.

Sinds afgelopen juli mocht de B "Bulldog" compagnie deel uit maken van dit Multinationale bataljon en was daarmee de tweede Nederlandse compagnie die deelnam aan deze bijzondere opdracht.

AANLOOP eFP-2 2017

De Bulldogs kregen medio oktober/november 2016 voor het eerst te horen dat er de mogelijkheid bestaat dat wij deel zouden gaan nemen aan de eFP Litouwen. Een duidelijke opdracht en invulling van de randvoorwaarden ontbraken op dat moment nog grotendeels, iets wat pas eind februari volledig duidelijk werd. Los van alle andere randvoorwaarden, die op

dat moment gerealiseerd moesten worden opereerde de compagnie nog te voet maar was wel niveau VI getraind. Vanaf dat moment verliep alles erg snel:

- **Februari 2017:**
Uitleveren Boxers en 280 MB;
- **Februari tot mei 2017:**
Omscholing;
- **Mei:**
MGI, certificeren, vaccinaties etc.;
- **Juni tot en met juli:**
Logistieke voorbereidingen voor de inzet.

Na de omscholing bevindt de eenheid zich v.w.b. voertuigoptreden op niv II/III. Binnen het traject blijkt er geen echte mogelijkheid

meer om ons verder te bekwamen in het voertuigoptreden of verder inzetgericht te trainen. Omdat de eenheid recht heeft op goede training konden we in goede samenwerking met de cursusleider van de Boxeromscholing goede aanpassingen maken. In het oefenprogramma van de cursus werd zoveel als mogelijk de focus op de eFP en de bijbehorende dreiging gelegd. De combinatie met nieuw instrumenteel personeel en de onbekendheid met de opdracht leidt er op dat moment toe dat

“Goede research en analyse van de Russische Federatie.”

het programma bijzonder druk wordt voor de Bulldogs. Ondanks deze drukte hebben we toch steeds veel moeite gestoken in het organiseren van een goede teambuilding, het maken van een gedetailleerd (flexibel!) oefenprogramma en het doen van een goede research en analyse van de Russische Federatie.

“Ruimte te over om te manoeuvreren.”

OPDRACHT

De samenvatting van de opdracht die de compagnie meekreeg vanuit Nederland was tweeledig maar duidelijk.

“... Na de ontplooiing dient de eenheid, in afstemming met NAVO en de aanwezige internationale eenheden, invulling te geven aan de afschrikking (DETER) van Rusland en voorbereidingen te treffen voor een eventuele verdediging (DEFEND) van het NAVO grondgebied.”

“... Doorlopen van een IG programma voorafgaand aan deployment. Onder Duitse leiding doorlopen van een ITT (in Theatre Training) om verder op te werken naar niv IV en de eenheid voor te bereiden op een “defense fase.” >>

★ L.J. MENNO, CHAUFFEUR MB

Mijn naam is Menno. Ik kom uit Valkenswaard, waar ik woon bij mijn moeder, stiefvader en broer. Op dit moment heb ik een vriendin. Gedurende de maanden juli, augustus, september en oktober 2017 heb ik meegedaan aan de NAVO inzet in Litouwen, de eFP (Enhanced Forward Presence). De functie die ik daar heb gedraaid was chauffeur van de MB280CDI bij de Alfagroep van het zware wapenpeloton Bravo ‘Bulldog’ Compagnie 42BLJ. Gedurende de eFP was mijn eenheid gestationeerd in Rukla.

De tijd dat ik in Litouwen ben geweest heb ik veel dingen gezien; zoals dat minister-president Mark Rutte is langsgelkomen, maar er waren ook zware momenten bij. Bijvoorbeeld als we op oefening gingen is me het meest bijgebleven dat we altijd vooral nat en koud waren. Maar ik heb er ook veel geleerd over het optreden met de MB280CDI. Er waren gelukkig ook af en toe wat Low-Ops dagen wanneer we een dagje van de Kazerne af mochten en de stad in konden. De 3 maanden in Litouwen zijn uiteindelijk snel voorbij gegaan en ik heb er door de oefeningen veel kunnen leren. Maar na deze drukke periode is het erg fijn om weer in Nederland te zijn.

Panzerfaust schutter

Uitstrijdrill

De tweeledige opdracht conflicteert niet met elkaar, want door een goede ITT breed uit te meten in de diverse media kan een eenheid invulling geven aan de “deter fase”. Immers om af te schrikken moet je geloofwaardig zijn in je taak als eventuele verdedigende macht.

Sinds de annexatie van de Krim ligt de focus van de Nederlandse Landmacht op het thema Combat. Zoals reeds gesteld in meerdere vakbladen heeft onze krijgsmacht op het thema Combat een achterstand in te halen v.w.b. kennis, kunde en middelen. Uiteraard geldt dit ook voor de Bulldogs. Ondanks dat wij sinds het begin van onze gereedstelling niet meer bezig zijn geweest met vredesoperaties constateer ik dat veel kennis van vechten in het hoogste geweldsspectrum niet meer aanwezig is binnen de eenheid en het ons veel tijd kost om het verloren gegane vakmanschap en bijbehorende discipline weer op te bouwen.

Dit is te zien aan grotere aspecten van het gevecht zoals onze te omvangrijke wijze van commandovoering, maar ook de verloren gegane kunst van het defensief. Ik neem deze tekortkoming ook waar in de “kleinere” zaken van de compagnie zoals het bewaken van verbindingdiscipline en het afgenomen professionele gebruik van wapens als de MAG en een juiste inzet van Anti Tankbestrijdingsmiddelen. Ook binnen het jongere kaderbestand ontbreekt kennis en ervaring waardoor de kennis zich slechts langzaam verspreidt.

De inzet in Litouwen en de bijbehorende opdracht was voor ons als infanteriecompagnie een uitgelezen kans om onze kennis op het gebied van het thema Combat verder eigen te maken en het optreden te professionaliseren. Los van het feit dat de opdracht, met bijbehorende dreiging veel missiefocus biedt heeft de eenheid gedurende de eFP meerdere middelen voor langere tijd ter beschikking gehad. Geïn-

tegreerd optreden met genie, 81mm mortieren en vooral afvoercapaciteit zorgden ervoor dat de eenheid een grote leercurve kon maken. Daarnaast waren we in staat alle manschappen steeds met het duelsysteem MCTC uit te rusten en hebben we alle mogelijkheden benut om ook in het civiele domein te oefenen. Niet onbenoemd wil ik ook de multinationale samenwerking noemen wat ons veel goede, maar vooral ook “andere” inzichten heeft gegeven t.o.v. trainen en vechten.

MULTINATIONALE SAMENWERKING

De Battlegroup in Litouwen bestaat momenteel uit Duitsland, Nederland, België, Noorwegen en Luxemburg. Deze gemengde groep levert de bekende uitdagingen op, op het gebied van interoperabiliteit, cultuurverschillen etc.. De meeste CLAS eenheden hebben tegenwoordig wel ervaring met het werken in een internationale omgeving, maar er zijn weinig

“Sinds de annexatie van de Krim ligt de focus van de Nederlandse Landmacht op het thema Combat.”

momenten dat een compagnie voor een langere tijd in dit verband moet optreden.

Interessant is wat dit ons aan kennis oplevert aangaande de kwaliteiten van de diverse naties.. Het is bijvoorbeeld geen toeval dat de Noorse compagnie kwalitatief zeer sterke manschappen heeft op zowel vakmanschap als inzetbaarheid. Ook is het geen toeval dat de Duitsers zeer sterk zijn in het spreken van hun militaire vaktermen en de technische uitvoering daarvan, alles is gedetailleerd uitgewerkt in grondslagen en laat niets te wensen over. Beide kwaliteiten zijn te herleiden uit hun wijze van opwerken en natuurlijk vakcultuur. De kwaliteit van Nederland blijkt de gave om te verbinden tussen de landen en ondanks alle dagelijkse uitdagingen een hoger operationeel tempo te handhaven. Wederzijds begrip is bij goede samenwerking essentieel en misschien logisch genoeg begon dit ook hier vaak met "iets aan te bieden" i.p.v. naar iets te vragen." Even de moeite nemen om ook samen met de collega commandanten een kop koffie te drinken.

TERUGKIJKEND

Geïntegreerd vechten in het hoogste geweldspectrum, multinationale samenwerking en het zoeken naar interoperabiliteit op dit relatief lage niveau gaf ons goede en belangrijke inzichten. Onder de huidige omstandigheden en met de aanwezige

middelen op het gebied van Cyber en EOV, hebben we goede mogelijkheden gehad om te trainen. Daarmee is de eFP voor de Bulldogs een goede tijd geweest en zijn we verder gegroeid op onze focusgebieden vakbekwaamheid, inzetgereedheid en leiderschap. Niet onbelangrijk om te benoemen is dat we NLD goed vertegenwoordigd

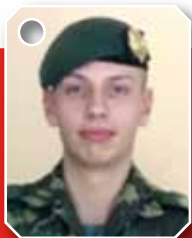
hebben in een ingewikkelde multinationale omgeving.

Eerlijk is eerlijk: evengoed zijn wij blij om terug te zijn, want het hoge operationele tempo en het voortdurende gebrek aan privacy zijn vermoeiend. Terugkijkend is de eFP anders dan het verblijf in Seedorf, zoals ik de vergelijking nog vaak hoor. In Seedorf werden de manschappen niet digitaal aangevallen, lag het operationele tempo stukken lager en zag je, je partner toch echt meer dan tijdens deze inzet. De tijd is anders en de situatie is dat ook. Een van de bezoekende Generaals beschreef de inzet als volgt:

"...Het is erg onwaarschijnlijk dat het hier op korte termijn tot oorlog komt, wat ik wel durf te beweren is dat jullie (red. de eFP BG) de weg voorbereiden voor

de oorlog die de NAVO over niet al te lange termijn moet kunnen voeren met haar opponenten..."

Woef!

★ L.J. RENS, COMM SPECIALIST

Mijn naam is Rens, ik ben 21 jaar en woon in Chaam. Dat is een klein dorpje in de buurt van Breda. Ik woon daar bij mijn ouders. Sinds begin 2017 ben ik werkzaam bij de Scout sniper groep van de Bravo compagnie. In deze groep vervul ik de taak als communicatie specialist en ben tevens spotter van een mede collega sniper. Dit betekent dat ik verantwoordelijk ben voor alles wat te maken heeft met radio's en om ervoor te zorgen dat de schutter met mijn aanwijzingen zijn doel kan treffen.

In de 3 maanden dat wij in Litouwen zijn geweest hebben we veel leerwinst behaald. Dit komt omdat er in Litouwen veel meer mogelijkheden waren wat betreft training. Elke week hebben we wel Accuracy geschoten met als resultaat dat we 5e zijn geworden tijdens een sniper wedstrijd genaamd "sniperfest". Op tactisch niveau hebben we ook enorme stappen gemaakt. Op oefeningen waar we eerder nog wel is flink op onze bek gingen doordat we onderkend werden door de vijand, verliep alles bijna perfect aan het einde van de EFP. Dus al met al een goede tijd.

OEFENTERREINEN IN LITOUWEN

Tekst | Tweede Luitenant T. Uhrlep

TIJDENS ONZE TIJD IN LITOUWEN HEBBEN DE BULLDOGS OP MEERDERE LOCATIES GEOEFEND. ER ZIJN DRIE GROTE, LANGERE OEFENINGEN GEWEEST EN HOOPJES DAG FTX-EN. DE GROTE, MEERDAAGSE OEFENINGEN HEBBEN ZICH VOORAL AFGESPEELD IN PABRADE EN IN DE STROOK. DE DAG FTX-EN WAREN VAAK OP HET OEFENTERREIN IN RUKLA OF IN DE STROOK ER OMHEEN. DE OEFENTERREINEN IN PABRADE EN RUKLA VORMEN HET BELANGRIJKSTE OEFENINGEBIED VOOR DE EFP EN LENEN ZICH GOED VOOR HET OPTREDEN VAN NIV I/T/M NIV IV. DE OEFENINGEBIEDEN ZIJN DIVERS EN BIEDEN VEEL MOGELIJKHEDEN.

RUKLA

Het oefenterrein in Rukla ligt op 5km afstand van Rukla Barracks. Dit maakt het oefenterrein zeer geschikt voor dag FTX-en en NIV I/II trainingen. Oefenterrein Rukla bestaat grofweg uit twee grote vlaktes, met daarom heen bosgebied. De vlaktes, waarvan 1 met grote vliegstrip (zie foto), bieden mogelijkheden voor de voertuigen; het betrekken van opstellingen en het uitbrengen van vuur kan hier getraind worden. Vanwege de verschil-

lende soorten begroeiing kan hier, voor het uitgestegen personeel, veel getraind worden op NIV I/II. Omdat het terrein overzichtelijk en kleinschalig is, kunnen de groepen zelf een goede basis leggen voor groepsoptreden en pelotonsoptreden. Daarnaast ligt in het zuidwesten van het oefengebied een mooi stuk bos met verschillende soorten begroeiing, gegraven putten en kraters, waar goed het verdedigende gevecht kan worden getraind.

Het omliggende bosgebied bevat een aantal wegen die, afhankelijk van het weer, lastig tot zeer moeilijk begaanbaar zijn. Op deze wegen kan de terreinvaardigheid van de chauffeurs en de voertuigen getraind worden. Tenslotte zijn er op het oefenterrein een aantal schietbanen, onder andere voor de colt, de glock en anti-tankwapens. Het is een vrij compleet, maar kleinschalig oefenterrein waar zeer goed (offensief en defensief) getraind kan worden.

“Een vrij compleet oefenterrein waar zeer goed getraind kan worden.”

PABRADE

Het oefenterrein in Pabrade ligt verder van Rukla Barracks (ongeveer 1,5 uur rijden). Het terrein biedt echter veel trainmogelijkheden en is vooral een stuk groter dan het terrein in Rukla. Het gebied kent diverse soorten terrein, van overzichtelijk en vlak tot dichtbegroeid en geaccidenteerd. Centraal in het oefengebied ligt een groot stuk moeras, wat zich vanzelfsprekend minder goed leent voor het (voertuig) optreden van MOT. Trainingen kunnen zo moeilijk gemaakt worden als gewenst. In het oefengebied ligt een grote brug, die perfect bruikbaar is als hindernis of als aanvalsdoel.

Aan de noordzijde van het oefenterrein ligt een aantal schietbanen. Hier kan

zowel statisch als dynamisch geschoten worden. Met de nodige voorbereiding is het mogelijk om hier NIV 3+ acties te doen, waarbij ook de voertuigen geïntegreerd kunnen optreden. De schietbanen waar statisch geschoten kan worden zijn spartaans, maar dienen hun doel. Naast de schietbanen ligt nog een compleet en nieuw OVG dorp waar zeer goed getraind kan worden (NIV I - III). Zie foto hieronder.

Een groot voordeel van het oefenterrein in Pabrade is het tentenkamp dat in het gebied ligt. Hier staan tenten (vergelijkbaar met onze boogtenten, maar dan luxer) waar in geslapen kan worden en is de mogelijkheid om, soms koud en soms warm, te douchen. Dit maakt het een goede trainingslocatie om voor langere

tijd te trainen. Het schijnt zelfs mogelijk te zijn pizza's te bestellen (en af te halen) in het dorpje op 10 minuten afstand van het tentenkamp. Typerend voor het oefenterrein in Pabrade zijn de vaste bewoners; de zogenoemde pantserwesp. Vooral in de zomer zijn deze pantserwespen veelvuldig aanwezig en zorgen voor de nodige commotie. Als gevolg hiervan is de drill 'opzetten Klamboe' ondertussen aardig in de hand. >>

“Met de nodige voorbereiding is het mogelijk om hier NIV 3+ acties te doen.”

“Dichtbegroeid en geaccidenteerd terrein.”

OEFENEN IN DE STROOK

Daar waar een oefenterrein bepaalde beperkingen kent, kent een strook deze beperkingen vaak niet. Oefenen in een strook biedt de meest realistische kansen en uitdagingen. Naast de mogelijkheden en beperkingen die een bewoond gebied met zich meebrengt, moet tijdens de operatie rekening worden gehouden met de bevolking. Waar je op een oefenterrein nauwelijks mensen ziet, zijn deze in de strook volop aanwezig. Ze kunnen je helpen (of mogelijk tegenwerken) en hebben een mening over onze actie, waardoor het winnen van hearts and minds ineens zeer belangrijk wordt. De mogelijkheden zijn eindeloos (zoals wateroversteken maken; zie foto) en de gevolgen van onze acties worden direct zichtbaar en meetbaar. Ondanks de vele voorbereidingen, een trainingsoptie die juist in Litouwen veel kansen met zich meebrengt en mooie ervaringen oplevert.

★ LJ THOMAS, PIO 1 VERKENNER

Ik ben Thomas, 22 jaar en ik kom uit een prachtig dorp in Zeeland. Mijn eerste functie was minimi/MAG schutter en net in de laatste weken in de omscholing van de boxer werd ik pio 1 verkenner. Ik ben hier in Litouwen vanaf 13 juli t/m 9 oktober.

Mijn hobby's: voetbal, sporten, lekker een biertje drinken met maten. En netflixen met popcorn onder een fleecedeck met mijn vriendin. Hier in Rukla hebben we onze kamer mooi versierd met posters. Iedereen heeft eigenlijk zijn eigen hoekje. De manschappen slapen hier met 7 man op de kamer. De gpc's slapen met zijn 4e en nog 1 kamer met de pc en opc.

In het begin hier hebben we hard gewerkt. We waren dan ook echt toe aan onze eerste low ops dag na 18 dagen. De tijd is hier snel voorbij gegaan. Dit kwam onder andere doordat wij veel oefeningen hebben gedraaid, zowel offensief als defensief. Zelf heb ik veel geleerd hier qua pio dingen. Dit komt bijvoorbeeld omdat wij werkten met andere kaarten en het terrein soms moeilijk te lezen was. Het eten hier in het begin was niet zo goed in de eetzal, dat is nu wel verbeterd. Ook is het mooi om te zien dat de meeste mensen blij zijn met onze aanwezigheid hier. Dat zag je terug in onze laatste strook oefening van 25 km door bevolkt gebied, hier kregen wij veel gastvrijheid en appels voor terug.

VERBLIJF TIJDENS eFP-2

Minister president Rutte op bezoek

Tekst | Tweede luitenant J. De Waard, 42 BLJ B-cie Ehd 4

KENNISMAKING

De eerste weken toen wij aankwamen in Litouwen zijn wij direct aan de slag gegaan met het inzet gereed maken van onze voertuigen en gevechtsmaterialen. Door de inzet van onze kerels hebben we dit in een behoorlijk snel tempo voor elkaar gekregen waardoor we binnen twee weken al op oefening konden. De eerste kennismaking met de oefenterreinen in Litouwen stonden in het teken van het kennis maken met het terrein en de mogelijkheden van ons nieuwe gevechtsvoertuig, de Boxer.

TRAININGSPROGRAMMA

Tijdens ons verblijf in Litouwen hebben we een afwisselend programma van oefeningen en onderhoud gedraaid waarbij in de eerste helft het offensieve optreden centraal stond. Het trainingsprogramma hiervan werd in rap tempo opgebouwd van niveau 1/2 naar niveau 3/3+ en uiteindelijk niveau 4. Het drie plus kwam voort uit de samenwerking met de enablers (= ondersteunende ehd) die met ons mee waren. Zo hadden wij de mogelijkheid om samen te

werken met de genie, gnk en vuursteun. Deze kans hebben wij tijdens de eFP maximaal uitgebuit doormiddel van meerdere fixen. Vervolgens hebben we halverwege de eFP nog een LFX gedaan, waarbij ook deze keer het gecombineerd optreden centraal stond. Het tweede thema tijdens de eFP was defensief, ook hierbij stond een gestructureerde opbouw wat betreft training centraal. Uiteindelijk werd het thema defensief afgesloten met een grote oefening in de strook. Ondanks dat de boxer het soms lastig had met het terrein waar wij hem in stuurden kunnen we concluderen dat hij het goed heeft doorstaan.

“We mogen trots zijn op het resultaat dat wij in Litouwen hebben neergezet.”

LEGERING

Tijdens de eFP zijn wij gelegerd geweest op één van de twee basissen van Rukla, een klein dorpje dat globaal gezien tussen de steden Vilnius en Kaunas in ligt. Het kamp bestaat uit zowel harde infra als enkele container fabs en een fitness tent. De container fabs waren verdeeld in verschillende blokken, waarvan twee blokken werden gebruikt als kantoren voor ons en de andere internationale partners. De andere twee blokken werden als slaaplocaties van staff eenheden. Zelf lagen wij in een gebouw dat wat betreft uiterlijk overeenkomt met de oude Russische gebouwen zoals die op foto's van de koude oorlog ook te zien waren. De kamers in het gebouw waren groeps kamers, waarbij manschappen en kaderleden gescheiden waren ingedeeld. Wat betreft voorzieningen deden de kamers erg aan de legeringen op de SOB denken, alleen dan wat beter.

BEZOEKERS

Daarnaast was er op de bovenste etage van het gebouw een bar ingericht waar men >>

“Belangstelling te over,
Minpres, Ambassadeur,
IGK, enz”

tijdens vrije tijd gebruik van kon maken. De bar werd af en toe ook gebruikt voor speciale gelegenheden zoals het bezoek van de Nederlandse ambassadeur in Litouwen

“De bevolking heeft onze aanwezigheid zeer gewaardeerd.”

samen met zijn defensie attachée, minister president Rutte samen met de toenmalig CDS generaal Middendorp en en het bezoek van de IGK. Ook kwamen we ongeveer één keer per week met iedereen tezamen voor de keek op de week. Hierbij werd er op een ludieke manier teruggekeken op de afgelopen week.

ONTSPANNING

Tussendoor was er ook ruimte voor ontspanning, zo was er de mogelijkheid om te sporten in zowel ons legeringsgebouw als de fitness tent. Daarnaast hebben we ongeveer één keer per week een low ops

Midday Missie

dag gehad waarbij het ook mogelijk was om gebruik te maken van excursies. Deze excursies werden veelal georganiseerd naar de grotere steden Kaunas en Vilnius. In deze steden zijn veel bezienswaardigheden zoals het oude centrum van Vilnius en het KGB museum in Vilnius. Naast deze excursies werden er door de Bulldograad en de sport, zoals de Nationale sport van Litouwen, basketbal, nog andere evene-

menten georganiseerd hierbij kan gedacht worden aan bingoavonden, poker avonden, FIFA toernooien. Hoogtepunten hierbij waren zeker de midtermdag, het behalen van het Duitse Leistungsabzeichen en de eind barbecue.

MEDAILLE WAARDERING

Uiteindelijk werd de eFP afgesloten met een medailleceremonie, waarbij de Litouwse en

“de Litouwers tegen de Bulldogs.”

Duitse commandant hun dankbaarheid uitspreken over onze inzet, professionaliteit en het werk dat wij hebben afgeleverd. Zelf ben ik van mening dat wij trots mogen zijn op het resultaat dat wij in Litouwen hebben neergezet. Daarnaast kijk ik met positief gevoel terug op de periode dat wij in Litouwen zijn geweest. De bevolking heeft onze aanwezigheid zeer gewaardeerd en het niveau van de enkele vent is in grote mate positief beïnvloed.

Medailleuitreiking

★ LJ 2 JORDY, PIO 1

Mijn naam is Jordy ik ben 20 jaar, op dit moment SLD2 en mijn functie is pio 1 bij eenheid 4 van de Bravo compagnie. Ik was nog maar net klaar met mijn opleiding en toen ik te horen kreeg dat ik over 2 maanden op missie zou gaan richting Litouwen. Op het eerste moment dacht ik dat is best snel ook omdat ik zelf nog niet zo veel ervaring had. Maar die ervaring kreeg ik snel genoeg nadat wij een aantal mooie oefeningen hebben uitgevoerd.

Naast de oefeningen hebben wij nog een aantal lesjes gehad en daardoor meer kennis opgedaan op het gebied van de skills en drills. Verder hadden wij af en toe vrije dagen, waarbij je goed tot ontspanning kon komen en even je hoofd ergens anders kon zijn, zo werden er tripjes georganiseerd naar verschillende activiteiten, monumenten en naar steden waar je de stad in kon. Ook werden er een aantal sport activiteiten georganiseerd, waarbij je medailles kon verdienen. De tijd werd goed gevuld en je hoefde je geen zorgen te maken dat je je ging vervelen.

EAGLE CHALLENGE 2017

Tekst | Officier CCie

EELKE COMPAGNIE OF EENHEID HEEFT HAAR EIGEN TRADITIES EN GEBRUIKEN. TRADITIES ONDSCHIEDEN EEN EENHEID VAN HAAR NEVENEENHEDEN EN HET DRAAGT DIRECT BIJ AAN HET 'WIJ-GEVOEL' BINNEN DIE EENHEID. ZO HEEFT OOK DE CHARLIE EAGLE CIE HAAR EIGEN RITUELEN EN JAARLIJKS TERUGKERENDE TRADITIES, WELKE IN ERE WORDEN GEHOUDEN DOOR DE ACTIEF DIENENDE EAGLES.

Een van deze tradities is de jaarlijkse voetrefening genaamd, EAGLE CHALLENGE. De oefening speelt zich af in een scenario waarbij de Eagles zich bevinden in vijandelijk gebied. Daarbij moeten zij exfiltreren

verschillende onderdelen welke de groepen ondergaan tijdens hun exfiltratie. Deze variëren in verschillende TTP's en niveau I/II onderdelen op het gebied van CBRN, ZHKH, verbindingen, navigeren, etc.

“Het enige wat de Eagles willen is zo snel mogelijk starten aan de eerste opdracht.”

ren om uiteindelijk weer in veilig en eigen gebied te geraken. Eagle Challenge is een niveau I-II oefening waarin ook een competitie-element is verwerkt. De competitie wordt gevoerd tussen de groepen en baseert zich op de resultaten en de scores die kunnen worden behaald gedurende de

OEFENING LIMBURG

Dit jaar heeft de vierdaagse oefening Eagle Challenge plaatsgevonden in week 34 in de omgeving van zuid -/ en noord Limburg om uiteindelijk te eindigen in Hedel (NB). Vrijdag 18 augustus, alle groepscommandanten Ccie hebben zich om 13:00u verza-

meld in de MFR. Potloden en notitieblokken paraat kijkend naar de SMO. De SMO neemt het woord;

“Toestand vijand...”

De groepscommandanten ontvangen het bevel en zodra de bevelsuitgifte is afgerond worden de stafkaarten geprepareerd en zijn de eerste al bezig met het uitzetten van de ontvangen coördinaten. De bevelsuitgifte wordt de vrijdag voorafgaand al uitgereikt aan de groepscommandanten, zodat op de maandag gelijk kan worden gestart

Op de woeste Maas

met de uitgifte richting de groep en de voorbereidingen om de groep gevecht en -/ verplaatsingsgereed te maken.

OPDRACHT 1

Maandag 21 augustus, compagniesappel. Zo'n honderd gecamoufleerde gezichten kijken naar de CC. Opsvesten en (over)volle 120 Liter rugzakken liggen netjes uitgelijnd achter de pelotons te wachten op hun eigenaars en klaar voor actie. Het enige wat de Eagles willen, is zo snel mogelijk richting de wapenkamer en starten aan de eerste opdracht. De eerste opdracht is simpel; *"Verplaatsing gereed maken en instijgen op opgedragen tijdstip in de YAP, om te verplaatsen richting regio Zuid Limburg Oefenterrein De Dellen. Daar aangekomen contact maken met de partizaan en opvolgen van instructies"*.

INTERESSE VAN DE PERS

De groepen komen gefaseerd aan op locatie. Ondertussen is ook de lokale media op de hoogte van de militaire activiteiten in hun achtertuin en worden de CC en CSM geïnterviewd door Limburg TV1, om uitleg te geven wie deze militairen zijn en wat ze gaan doen.

UITSCHAKELEN VIJAND

De groepscommandant legt zijn groep in rondom en maakt contact met de partizaan. De partizaan heeft informatie over een vijandelijk element 5 km verderop, die acteert als oog en oor voor een vijandelijke hoofdmacht verder richting het zuiden.

De partizaan geeft de opdracht om dit element uit te schakelen, echter moet dit stil gebeuren wegens mogelijke andere vijandelijke elementen in de nabije omgeving. De groepscommandant licht zijn groep in met een korte bevelsuitgifte en ze gaan voorwaarts. Op de locatie van het vijandelijke element, bestaande uit 1x MB met 2x bewapende mannen, staan ook de PC 5 en

OPC 4. Zij gaan kijken hoe de groepen de actie voorbereiden en hoe de stille overval wordt uitgevoerd. Deze voorbereiding en uitvoering worden met behulp van een scorelijst bijgehouden en verzameld door de SMO en de Second.

AFDALING

Aansluitend aan de stille overval moeten de groepen zich verplaatsen naar een volgend coördinaat waarbij zij onderweg worden geconfronteerd met een scenario waarin een gewonde partizaan in een

“Ondertussen is ook de lokale media op de hoogte van onze activiteiten.”

groeve is gevallen. Ze moeten de gewonde partizaan redden uit zijn benarde positie en hem voorzien van ZHKH. Onder begeleiding van Lo/s, dalen zij af in de 15 meter diepe groeve, waar zij de partizaan voorzien van eerste hulp. >>

Niet bang zijn

WATERVERPLAATSING

Uiteindelijk worden de groepen opgepikt door een YAP en moet de groepscommandant de chauffeur navigeren middels de kortste route en niet gebruik makende van de rijkswegen, gezien deze in handen zijn van de vijand, naar het volgende punt. Aangekomen op het EPT en bij het openen van de laadklep kijken de Eagles uit op vier grote zwarte Zodiac boten met daarnaast groene reddingsvesten en houten roeispanten, gelegen aan de rivier de Maas die tien meter verderop stroomt. De opdracht van de partizaan is wederom simpel, *“Verplaats je naar het volgende coördinaat en maak gebruik van de waterwegen om zo ongezien mogelijk het EPT te bereiken”*.

De opvolgende dagen staan in het teken van vele nachtelijke verplaatsingen te voet, slapen onder viaducten en in schuilbivakken,

wateroversteken, vijandelijke contacten, kruipen door een duiker van ca. 75-100m lang onder de A67, speedmarsen, schieten, abseilen en vooral weinig slaap.

“Alle groepen maar ook de compagnie hebben veel leerpunten opgedaan.”

FORT CRÈVECOEUR

Donderdag 24 augustus, na alle ontberingen komen de groepen aan bij de laatste partizaan op locatie Hedel, Fort Crèvecoeur. Daar krijgen zij de opdracht om het laatste vijandelijke element gesitueerd in het

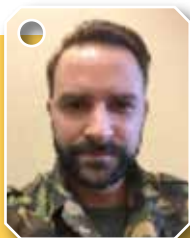
fort, door middel van een gecoördineerde groepsaanval uit te schakelen. Wederom kijkt het pelotonskader vanaf de zijlijn mee en noteert de scores van het laatste onderdeel per groep. De puntentelling van de top 3 ligt nog dicht bij elkaar en deze laatste actie bepaald welke groep uiteindelijk de winnaar wordt van de Eagle Challenge 2017.

FINALE EN PRIJSUITREIKING

Nadat alle acht groepen hun aanvallen hebben uitgevoerd en het laatste vijandelijke element is verslagen, is het tijd voor onderhoud en rust. Onderwijl zijn de SMO en de Second druk bezig om de scores op te tellen. Om 17:00u s 'avonds wordt de oefening officieel afgesloten door de CC, waarbij hij terugkijkt op een zeer geslaagde en vooral ook fysiek zware oefening. Alle groepen maar ook de compagnie hebben veel leerpunten opgedaan naar aanleiding van de oefening, waar we als compagnie beter van kunnen worden. Aansluitend aan de afsluiting heeft de prijsuitreiking plaats gevonden aan de winnende groep(en) onder leiding van de Sgt Mol en de Sgt Nap en is de oefening afgesloten met gezamenlijke BBQ op het fort Crèvecoeur.

Groeve Ankersmit bij Berg en Terblijt

★ KAPTEIN ROB J.A. VAN IERSEL, COMPAGNIESCOMMANDANT C “EAGLE” CIE

In het kader van ‘even voorstellen’ maak ik graag gebruik van deze gelegenheid om mij te introduceren aan het gehele bataljon / regiment. Mijn naam is Rob van Iersel en sinds 20 april 2017 heb ik het commando mogen overnemen van de C ‘Eagle’ cie.

Geboren en getogen in Loon op Zand (1980) en vandaag de dag woonachtig in Rosmalen. Ik ben in de eerste plaats vader van Ella (10jaar) en Loek (7jaar) en getrouwd met Inez. Mijn militaire loopbaan begon in 1998, waarna ik in 2002 de stap heb gemaakt naar de KMA om in 2003 te starten als PC bij de C ‘Cobra’ cie 44 JWF. Uiteindelijk in 2008 de deur in Havelte achter mijzelf dichtgetrokken om daarna te starten op het Kenniscentrum Grondgebonden Manoeuvre op het OTCMan te A’foort. Afgezakt naar het mooie zuiden en begonnen hier in Oirschot (2012) op het OTCRij als PCC waar ik tevens een studie op de Hoge school Utrecht heb kunnen afronden. Uiteindelijk na een functie bij de G3 / 13 Ltbrig (2014-2017) deze droombaan mogen bemachtigen.

DE C EAGLE CIE NAAR FRANKRIJK

Tekst | Smo Ccie Sm Martens

IN DE FRANSE PLAATS "CENZUB" BEVINDT ZICH EEN TRAININGSLOCATIE DIE UITERMATE GESCHIKT IS VOOR HET OPTREDEN IN VERSTEDELIJKT GEBIED (OVG). DIT OEFEN OORD BEVINDT ZICH OP EEN OEFENTERREIN DAT NABIJ GELEGEN IS VAN EEN FRANSE KAZERNE. DEZE OEFENING VIELEN WE ONDER HET DIRECTE GEZAG VAN DE 1ME COMPAGNIE FORCE ADVERSE (FORAD). DIT IS EEN PERMANENTE OPFOR-COMPAGNIE GESITUEERD OP DE KAZERNE NAAST HET OEFENTERREIN VAN CENZUB.

Je kunt het eigenlijk een beetje vergelijken met ons eigen oefen oord in de Marne-waard, echter hebben ze hier naast reguliere eenheden ook de OVG instructiecapaciteit, maar niet in de vorm van een groep maar van compagniesgrootte. Zij kunnen dan ook naast dat zij de opleiding en training observeren en evalueren, zelf faciliteren in het leveren van de benodigde Roleplay (oefenvij). Precies dit, was de taak/ rol van de C cie in de eerder genoemde periode, vanwege een opgeschroefde Alert sta-te bij de Fransen konden zij niet meer vol-doen aan de reguliere aantallen Roleplay, om hun Parate pelotons op Niv III/IV OVG training te faciliteren. Voor ons dus een uitgelezen kans om eens te kunnen kijken in de OVG keuken van de Fransen. Naast de 2x peloton die we hebben geleverd ging er ook een compagnies effort mee. In het eerste blok is de Csm mee geweest en het 2e blok ben ik zelf mee geweest (Smo).

EERSTE WEEK

De eerste week van het twee weekse blok werd gebruikt om ons om te scholen naar het Franse persoonlijk wapen de "FAMAS". Er kon ook gebruik worden gemaakt van

10 opengewerkte model huizen, waarbij in verschillende situaties niveau I/ II kon worden getraind. Zoals bijv. de trap, de voordeur, de achterdeur, het raam en het man-gat. Naast het feit dat we de mogelijkheid hadden tot het trainen van onze eigen skills en drills, konden we ook trainen o.l.v. een

Franse instructeur. En zo dus ook inzicht krijgen in hun skills en drills, daarin zaten verschillen, maar ook gelijkenissen. Zo richten hun zich meer op snelheid in plaats van veiligheid, worden dreigingen eerder losgelaten en accepteren Fransen risico's om snelheid, verrassing en momentum te behouden. Een paar aspecten waren voor ons interessant, zoals meer variatie in ver-plaatsingswijze (gehurkt en meer knielen om gebruik te kunnen maken van dekkin-gen) en een snellere instap.

Verder hebben we die eerste week afge-slotten met het trainen van Niveau II/ III scenario's m.b.v. MCTC en op de vrij-dag ondersteund bij een eerste training scenario tegen een Franse cie in de rol van non-combattanten. In het weekend werd er niet geoefend, en was er een weekendbreak richting Nederland, ote-wel naar huis om vervolgens op de zon-dagavond wederom richting Cenzub te vertrekken voor de 2e oefenweek.

TWEDE WEEK

De tweede week van het oefenblok werd echt ingevuld als een FTX in het oord. Zo is eenheid 5 in hun gehele periode inge-zet met een groep, maar ook als pelo-ton om te knokken tegen een Franse compagnie die hun getraindheid op te mat moest leggen, om gecertificeerd te worden, dit alles zowel in de aanval als in de verdediging. Een bijkomend voor-deel hiervan was dat het peloton dus zelf ook redelijk organiek niveau III heeft kunnen trainen. En zoals eerder aange-

“De Fransen waren zeer te spreken over ons OVG niveau overall.”

geven werden wij ingezet als combat-tant of non-combattant. Eenheid 4 heeft in haar 2e week ongeveer dezelfde rol vervuld, echter doordat er meer Frans personeel ter beschikking was heeft >>

eenheid 4 alleen opgetreden in maximaal ploeg grootte en was het meest van de tijd zelfs geïntrigeerd binnen de Franse groepen.

INZICHT EN BEELD FRANSE COLLEGA'S

Afsluitend kunnen we toch zeker terugkijken naar een leerzame periode, waarin we ook onze eigen niveau I t/m III hebben kunnen trainen. En ons internationaal gezien, met onze eigen skills en drills positief op de kaart hebben gezet. Dit hebben wij dan ook achteraf vernomen van de Fransen, dat zij inderdaad zeer waren te spreken over ons OVG niveau overall. Daarnaast zeer zeker ook een ervaring rijker door het inzicht en beeld wat wij hebben verkregen van het optreden van de Fransen en het gezamenlijk trainen met een NAVO partner.

★ SMI PATRICK VAN ZOGGEL, CSM C-EAGLE CIE

Geboren en getogen te 's-Hertogenbosch. Hier ben ik samen met mijn vrouw Janis en onze kinderen Dewi en Lex nog steeds woonachtig. In mijn spaarzame vrije tijd doe ik graag zaalvoetballen, ook vind ik het lekker om een stukje hard te lopen.

Na het voltooien van de MAVO ben ik op jonge leeftijd bij defensie begonnen. Mijn eerste parate functie was in Seedorf bij de C-Eagle cie. Onder de vlag van 42 BLJ heb ik mijn eerste uitzending gedraaid, SFOR 4 in het pittoreske "KNEZEVO". Eenmaal omgeschoold tot onderofficier mocht ik met 44 JWF Acie (oude C-eagle cie van 42 BLJ) wederom naar Bosnië. Deze keer naar "NOVI TRAVNIK" SFOR 9.

Hierna ben ik geland bij 17 GFPI om na anderhalf jaar opgepakt te worden en wakker te worden in Amersfoort bij het OTCman IGO om toekomstige infanterie onderofficieren op te leiden. Dit heb ik 3 jaar met veel plezier gedaan en heeft ook de basis gelegd om aansluitend als Opc bij 17 GFPI Ccie te starten. In deze functie mocht ik 2 keer naar "URUZGAN" zowel "TARIN KOWT" als "DEH RAWOD" twee prachtige uitzendingen met pieken en dalen. Na deze periode nog kortstondig Opc MRAT geweest bij het 17e alvorens ik SMO 17 Dcie ben gaan doen. Na 9 jaar paraat weer een keer naar de school toe. Deze keer naar het LTC te Amersfoort. Een prachtige functie die mij op persoonlijk vlak veel heeft gebracht.

Nu alweer bijna 2 maanden werkzaam als Csm bij de C-Eagle cie. Veren zijn geschud en ik ben goed geland. Na 20 jaar weer terug op het nest.

DE GANZEN STRIJKEN NEER IN LITOUWEN

Tekst | Tweede luitenant Massar

DIRECT BIJ DE EERSTE STAP UIT HET VLIEGTUIG WORDT JE VERWELKOMD DOOR HET LITOUWSE KLIMAAT. BEGIN OKTOBER, AMPER 5 GRADEN EN REGEN. DE A-GANZEN-COMPAGNIE IS GELAND VOOR HUN BIJDRAGE AAN EFP-3. AANGEKOMEN IN RUKLA WORDEN DE KAMERS AL SNEL INGERICHT NAAR EIGEN SMAAK. GEMIDDELD 6 MAN PER KAMER BETEKEND WEL COMPROMISSEN SLUITEN, MAAR UITEINDELIJK IS IEDEREEN TEVREDEN. ZEKER WANNEER DE PRIVÉ-DOZEN ARRIVEREN EN ALLE TV'S, PLAYSTATIONS, KOFFIEZETAPPARATEN EN RADIO-INSTALLATIES HUN PLEK KUNNEN KRIJGEN. EN NATUURLIJK WANNEER DE WIFI NAAR BEHOREN WERKT.

VEREN SCHUDDEN

De eerste paar dagen de veren schudden, materieel overnemen en kennis maken met het Litouwse eten in de eetzaal. Een stuk pizza of een hamburger als ontbijt is wel even wennen. Zeker wanneer hij er die zelfde avond opgewarmd weer ligt. Desalniettemin zijn de geluiden vaker positief dan negatief, er is voldoende variatie en het smaakt prima.

VOORBEREIDING IRON WOLF II

Erg lang om hiervan te genieten is er echter niet, want om in vak jargon te praten, "we zijn er meteen van". De compagnie heeft slechts 10 dagen om gevechtsklaar

te zijn voor de eFP inzet bij oefening Iron Wolf II. Middels een 2 tal vooroefeningen (Situational Training Exercises ofwel STX-lanes) moet men laten zien "Initial Operational Capable (IOC)" te zijn, bij elkaar zijn met de benodigde eenheden en uitrusting, maar nog niet op elkaar ingespeeld. Vervolgens moet de compagnie laten zien "Fully Operational Capable (FOC)" te zijn, tijdens de eindoefening van Iron Wolf II. Een vier daagse multinationale oefening welke plaats vind van 27 tot en met 30 oktober. Aan de oefening nemen, naast de Litouwse Iron Wolf Brigade, elementen deel van de Nederlandse, Noorse, Duitse, Belgische en Luxemburgse krijgsmacht onderdelen

geplaats in Litouwen en Amerikaanse eenheden geplaatst in Polen.

Voor de A Cie zijn de dagen voor de STX-lanes ook bedoeld om kennis te maken met het moerassige terrein. Wegen die voor onze CDI's onbegaanbaar zijn als >>

daar veel Boxers overheen zijn gereden. En evengoed wegen die onbegaanbaar zijn voor de Boxer als de Noren en de Duitsers er met hun rupsvoertuigen overheen zijn gegaan. De jongens van de SMOD zijn er in ieder geval drukker mee dan wenselijk, maar alles weten zij te bergen met de buffel.

Tijdens de 2 STX-lanes zijn wij beide keren de verdedigende partij, de eerste keer met de Noren tegen de Duitsers en de tweede keer andersom. Ons anti tank peloton bestrijkt de open vlaktes, met de snipers daar kort voor als waarschuwend element en onze boxerpelotons nemen opstelling in de bossen. Door goede onderlinge communicatie weten wij beide dagen met een goed resultaat en een goed gevoel af te sluiten. De toon is gezet: men is internationaal positief verrast en onder de indruk van ons optreden.

PRABADE OEFENTERREIN

Nu de A-Cie Initial Operational Capable is bevonden is het tijd om te gaan verplaatsen naar Pabrade. 120 km verplaatsen onze voertuigen in colonne over de weg, onder begeleiding van de Litouwse militaire politie. Vervolgens wordt in het bos een Assembly Area betrokken. Van hieruit wordt er de eerste dagen getraind op onder andere optreden verstedelijkt gebied (OVG), contact drills en verplaatsingstechnieken. Een deel van de compagnie krijgt de eervolle taak om onderdeel te zijn van een demo waarbij hoog bezoek aanwezig was, waaronder de minister van Defensie van Litouwen en de Noorse en Nederlandse ambassadeurs.

**FIRE SUPPORT TEAM
IN LIFE FIRE EXERCISE**

Het FST krijgt in Pabrade de kans om in internationaal verband, met de Noren en Duitsers, deel te nemen aan een Life Fire Exercise (LFX). Deze wordt verzorgd door een Duitse artillerie batterij die de 155mm

Pantserhouwitzers hebben. Het Joint Fire Support Coördinaten Team (JFSCT, bestaande uit een Duitse kapitein en een Nederlandse adjudant) bepaald uiteindelijk hoeveel granaten er verschoten kunnen worden en dat er mogelijkheid is om de Tactical Air Control Party (TACP) te trainen door het inzetten van Close Air Support (CAS). Hierbij is de Joint Terminal Air Controller (JTAC) in contact met een L39, een Tsjechisch gevechtsvliegtuig, die een aantal bommen en 23mm rounds bij zich heeft.

UITVOERING IRON WOLF II

Uiteindelijk start de eindoefening van Iron Wolf II waarbij Noorse, Duitse, Nederlandse en Amerikaanse eenheden een gecoördineerd offensief uitvoeren op het Litouwse Uhlan bataljon in een oefendorp en de omliggende bossen. Om vervolgens het scenario om te draaien en een gecoördineerd defensief uit te voeren. De A Cie wordt met name ingezet in de gevechten in het oord, waar de kracht van ons uitge-

stegen personeel en de robuuste Boxer, met hoge kwaliteit waarnemingsmiddelen in combinatie met de .50, goed naar voren komt.

SUCCESVOLLE SAMENWERKING

Eindresultaat is dat de eFP-Battlegroup prima in staat blijkt te zijn om met internationale partners te kunnen samenwerken. Ondanks de verschillende doctrines en materieel is er gedeconflicteerd en kunnen de compagnies elkaar ondersteunen. Een prestatie om trots op te zijn.

Terug op Rukla begint naast het onderhoudsprogramma iedereen uit te kijken naar de eerste Low-ops dag. Het militaire tenue uit en vrijuit bewegen door een van de grote steden van Litouwen: Vilnius of Kaunas. Snel opladen en de komende weken met name richten op de schietvaardigheid en groeps- en pelotons trainingsscenario's. Zo is de eerste maand van de A Ganzen compagnie voorbij gevlogen.

**Zie ook Facebook
Regiment Limburgse Jagers
korte video-impresie.**

EEN LEGENDARISCHE REGIMENTSDAG, 11 JULI 2017

Tekst | N. Vroom, A. de Boer

Foto's | sectie Comm 13 Lichtebrig

Een dag om in de regimentsanalen te worden opgenomen, cruciaal om het het Limburgse Jager gevoel te versterken bij de actief dienenden van 42 BLJ. Maar ook de Regimentsbasis te tonen aan alle oud leden. Immers deze dag regen markante gebeurtenissen zich aaneen, die allen die aanwezig waren deze tot in lengte van jaren zullen bijblijven. Het is derhalve goed om in dit magazine daarop terug te komen en de niet aanwezigen te informeren.

De dag was bedoeld om eindelijk na twee jaar te zijn opgeslagen het erfgoed van het Regiment weer te laten zien in de nieuwe opstelling van de Historische verzameling in de twee gebouwen op de legerplaats Oirschot alias de RvS Kazerne. Echter er gebeurde meer op die 11e juli.

1813, het Jaar van de oprichting van ons stamregiment Phaff.

NIEUW VAANDEL

Het regimentsvaandel was aan vervanging toe. Dit derde vaandel sinds de uitreiking in 1951, was niet alleen versleten, maar vaandelopschriften die inmiddels waren toegekend stonden op aangehechte cravattes. Dat is gelijk aangepast op dit vernieuwde vaandel, dat werd overgedragen door de Protocol officier van de Commandant Landstrijdkrachten, Ikol de Haan aan de Regimentscommandant met het tekenen van het overdrachtsformulier.

Op het vaandel niet alleen de wapenfeiten uit het verre verleden maar ook uit de meidagen 1940 en de Indië-periode 1945-1950. Daarenboven een nieuw element, het jaartal 1813, het jaar van de oprichting van ons stamregiment Phaff.

DE GOUVERNEUR

Vervolgens was het de Gouverneur van Limburg, Drs Th Bovens, die het Regiment en haar Commandant verraste met de toekenning door het Provinciebestuur van de Erepenning met o.a. de woorden:

Limburgse Jagers,

al is uw thuisbasis uit Limburg vertrokken, verlaten heeft u ons nooit. . . .

U blijft overduidelijk in woord en daad uw verbondenheid met ons uitdragen. Op zo'n betrokken wijze dat de Provincie Limburg u niet anders dan als ware ambassadeurs kan beschouwen. Het is dan ook daarom dat Gedeputeerde Staten van Limburg in al haar wijsheid heeft besloten u de Provinciale Erepenning toe te kennen. Uit waardering voor uw eeuwenlange trouwe verbondenheid met Limburg en daarmee de Limburgers.

Maar voordat ik deze Erepenning uitreik aan uw commandant, wil ik nog een kleine toelichting geven. Dit is namelijk in drie opzichten een zeer bijzondere uitreiking. Ten eerste reikt de Provincie deze onderscheiding eigenlijk enkel en alleen uit op haar eigen grondgebied. Maar daar wordt zo dadelijk - zonder wapengekletter - nog wel een mouw aangepast ...

Ten tweede bent u met ruime voorsprong de alleroudste ontvanger van deze erepenning. Met uw stamregimenten heeft u immers al de bijzondere leeftijd van méér dan 200 jaar bereikt. Vandaar ook de vermelding van uw eeuwenlange trouwe verbondenheid met Limburg in het Ereboek van de provincie en op de oorkonde en penning die ik zo dadelijk ga uitreiken.

Maar ten derde is het uniek dat deze penning wordt uitgereikt aan een groep, aangezien in de provinciale richtlijnen staat vermeld dat deze onderscheiding enkel kan worden toegekend aan een persoon. Voor ú maakt het College van Gedeputeerde Staten dus een bijzondere uitzondering. Waarbij het mooi is, dat ik deze Provinciale Erepenning juist hier, naast het Monument voor alle gevallen Limburgse Jagers mag overhandigen. De onderscheiding geldt immers voor álle Limburgse Jagers, dus ook zij die het allergrootste offer hebben gebracht.

Wáár dit monument ook mag staan, zij blijven niet enkel voortbestaan in het hart van de Jagers die hun maten zagen sneuvelen of moesten verliezen, maar óók in het hart van Limburg.

Uiteraard moest onze Regimentscommandant dit bezegelen met zijn handtekening in het boek met alle Limburgers die deze eer eerder te beurt vielen.

“Eerbetoon aan de gevallen.”

ANTONI WAARDERINGEN

Daarmee was de ceremonie bij het monument nog niet ten einde. Het was de Regimentscommandant, die uiteraard verguld was met de grote waardering van de provincie, op zijn beurt *Adjutant bd Jan Jansen*, die vele jaren als lid van de conservatorgroep in Weert zijn steentje heeft bijgedragen aan het beheer van

de vele attributen maar ook de reünisten-verenigingen heeft ondersteund bij hun jaarlijkse herdenkingen. Die waardering viel ook ten deel aan zijn scheidende *Kapitein Adjutant Marc van Sint Fiet*, die juist de laatste jaren de band met de provincie op velerlei en succesvolle wijze heeft ingevuld, te waarderen voor zijn inzet als Regimentskapitein en Hoofd Sectie 1 met de Antoni waardering.

Uiteraard werd deze ceremonie door ons Reünie-orkest LJ opgeluisterd. Na deze ceremoniën verplaatste het gezelschap naar de gebouwen van Historische Verzameling.

ERFPACHT

Aldaar kreeg de Gouverneur wederom het woord. Dit maal om samen met de Plaatsvervangend Commissaris van de Provincie Brabant, de heer L.W.L. Pauli de overeenkomst te bekrachtigen die het mogelijk maakt dat de grond waarop ons Monument en de Historische Verzameling staat een Limburgs accent te geven. Naast onze Gouverneur sprak ook de heer Pauli. Hij zei oa:

We voegen vandaag een nieuw hoofdstuk toe aan uw geschiedenis; het regiment krijgt symbolisch een stukje Limburg in Brabant. Monument, museum en thuisbasis van de parate eenheid zijn daarmee weer op een plek én in Limburgse handen. Ik heet u, bij dezen, hier in Oirschot voor het laatst welkom in Brabant. Want vanaf vandaag kunnen leden en oud-leden hier thuiskomen in Limburg.

Toch heeft het regiment door de jaren heen ook Brabantse invloeden gekend. Uw allereerste standplaats, van 1815 tot 1840, was zelfs in Breda. Een van uw eerste wapenfeiten was dan ook deze Brabantse stad beschermen voor de oprukkende Franse troepen. Ikzelf ben trouwens een levend bewijs van de Brabantse invloed op dit Limburgse regiment: ik werkte in mij dienstplicht bij de Stafstafcompagnie eerste divisie 7 december in Schaarsbergen, die werd bemand door Limburgse Jagers. En tegenwoordig is het regiment een belangrijke werkgever voor heel Zuidoost-Nederland.

Maar hoe kwamen we aan deze constructie?

EEN LAPJE LIMBURG IN BRABANT

Het duurde twee jaar, maar het is gelukt: in Noord-Brabant is een stukje Limburg te vinden. Symbolisch dan, want er is geen meter grond veroverd.

Hoe Limburgs zijn de Limburgse Jagers eigenlijk nog? Het bataljon heeft al jaren een thuisbasis in het Brabantse Oirschot. In de moederprovincie is geen kazerne met jagers meer te vinden. Verder bestaat een aanzienlijk deel van de mannen en vrouwen uit niet-Limburgers. Aan de andere kant houdt het regiment veel ceremonies in Limburgse gemeenten zoals Venlo en Roermond. In het embleem zijn elementen te vinden uit het Limburgs volkslied en ook het regimentslied maakt duidelijk waar de wortels van het regiment liggen. "Wij marcheren door de straten van ons mooie Limburgse land", klinkt het telkens. Die band tussen regiment en provincie is dus wel degelijk een 'ding'. Daarom deed het veel veteranen pijn dat de laatste kazerne in Weert sloot en het monument voor de gevallen kameraden zou verhuizen naar de nieuwe thuisbasis: de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninck Kazerne in Oirschot, in de provincie Noord-Brabant. Ver van thuis.

GOED GESPREK

Maar er moet een manier zijn om de eeuwenoude band tussen de moederprovincie en haar 'zonen' te eren, bedacht voormalig regimentskapitein Marc van Sint Fiet zo'n twee jaar geleden. Tijdens een regimentsdiner opperde hij zijn idee en vond een gewillig oor bij de provincie Limburg. Want zou het mogelijk zijn om een stukje Limburg naar Brabant te halen of een stukje Brabant Limburgs te maken? "Twee weken na het diner kwam er een mail binnen van de provincie Limburg waarin serieus op het idee werd ingegaan", zegt Van Sint Fiet, die tegenwoordig compagniescommandant is bij 43 Gemechaniseerde Brigade. "Ik had beet."

JURIDISCH GEPUZZEL

Maar dan beginnen de bureaucratische raderen te draaien, en verloopt het proces een stuk trager. Leuk, een stuk Limburg in Brabant creëren, maar hoe? Het eerste idee was om een stukje Brabantse grond Limburgs te maken, een soort enclave buiten de provincie. Maar dat viel niet in goede aarde. "Dus zochten we naar een compromis", zegt de woordvoerder van de Brabantse Commissaris van de Koning Wim

van de Donk. "Onze suggestie was om een erfpachtconstructie met Defensie af te spreken, aangezien zij de eigenaar van de grond is."

EINDSTAND

Twee jaar later kwamen de partijen uit bij het zogeheten opstalrecht. "Zo zie je maar dat een goedbedoeld, leuk idee niet zomaar 1-2-3 is gerealiseerd", zegt bataljonscommandant luitenant-kolonel Ralf Goossens. "Dat heeft veel tijd en energie gekost." In de huidige regeling is Limburg eigenaar van het monument en geeft de grondeigenaar toestemming voor de plaatsing van het gedenkteken. Dat klinkt misschien ingewikkeld, maar de eindstand is dat er in Brabant sinds juli symbolisch een stukje Limburg is te vinden waar BLJ de gevallen kameraden kan eren. "Onder de streep gaat het erom dat zo de band met Limburg wordt onderstreept", aldus kapitein Van Sint Fiet.

OP ÉÉN PLEK

Bijzonder is dat nu, voor het eerst in de geschiedenis, het monument, de historische verzameling en de eenheid op één plek zijn te vinden. Letterlijk op een steenworp afstand van elkaar. Maar hiermee is het verhaal nog niet afgelopen. Woensdag 13 december is de onthulling van een

nieuw ornament op het monument. Hierin zitten de symbolen van de Limburgse Jagers verwerkt: de jachthoorn, het eikenblad, de eikels. Later komt er ook nog een stenen pad van de appèlplaats naar de gebouwen waar de historische verzameling is gehuisvest. Het is de bedoeling voor dit pad Maaskeien te gebruiken en daarnaast stenen uit de diverse missie-, inzet en oefengebieden, weet overste Goossens. "Wanneer het pad er ligt, weet ik nog niet. Maar het gaat er komen, alleen niet morgen."

Bij deze gelegenheid presenteerde Gouverneur aan de hand van afbeeldingen het ornament, dat hij op 13 december a.s. aan het Regiment hoopt aan te bieden. Tevens overhandigde hij aan de regimentscommandant de eerste maaskei voor het pad.

»»

OPENING HISTORISCHE VERZAMELING

En dan eindelijk het moment waarop deze dag was gepland, de opening van de vijfde!! locatie van onze Historische Verzameling. Na Venlo op drie locaties, Weert dan hopelijk voor de eeuwigheid ?? is ons erfgoed nu ondergebracht in twee oude legeringsgebouwen uit begin vijftiger jaren op de Legerplaats, de L'Ot. Het conservatorsteam olv Jan van Ommen met Herman Pook, Rob Daemen en Ed Brakel hebben meer dan twee jaar hard gewerkt om eerst de verzameling in Weert in te pakken, tijdelijk in Oirschot op te slaan om eerst tot voor zes maanden de herinrichting ter hand te kunnen nemen. Een helse klus, vele dozen moesten worden uitgepakt, plaatsen

bedacht, verschoven etc om te komen tot de huidige indeling. Zij hebben daarbij veel steun ontvangen van de Facilitaire Dienst van het Kazerne Commando van de L'Ot. De officiële opening werd verricht door de Gouverneur en door de voorzitter van de Traditiecommissie Koninklijke Landmacht, brigade-generaal prof. mr. P. Duchaine. Samen knipten zij het lint in Regimentskleuren door dat was gespannen voor een van de deuren van de verzameling. Een extra taak lag er nog voor de Gouverneur, die een schot mocht afvuren met het kanon van de Schutterij van Valkenburg in hun uniformen van het Limburgs Bondscontingent.

Uiteraard werd de plechtigheid besloten door ons Reünie-orkest, dat het Limburgs Volkslied en uiteraard de Regimentsmars ten gehore bracht.

Afgesloten werd deze feestelijke dag met vele ceremoniële en verrassende momenten met een "lopende" lunch in de nabijheid van het Regimentslokaal "Heimbetrieb", waar ook een kleine voertuig- en wapen-show te zien was.

“Een dag om niet te vergeten in onze Regimentsgeschiedenis.”

“SENSOR-SHOOTER”

Tekst | Sergeant-majoor Frenk

SYNERGIE OP HET GEVECHTSVELD

ER WORDT AL SINDS LANGERE TIJD GEËXPERIMENTEERD MET DIT CONCEPT DOOR ZOWEL AASLT- ALS PANTSERINFANTERIE EENHEDEN MET VERKENNINGS- (DE SENSOR) EN ANTI-TANK CAPACITEIT (DE SHOOTER). DE DCIE HEEFT IN DE AFGELOPEN PERIODE OOK MEERDERE MALEN ERVARING OPGEDAAN OP DIT GEBIED. HIERONDER ZAL NADER INGEGAAN WORDEN OP DE KENMERKEN VAN HET CONCEPT. TEVENS ZULLEN DE VOORWAARDEN, WAAR AAN VOLDAAN MOET WORDEN, BESPROKEN WORDEN. HET PRINCIPE KENMERKT ZICH DOOR DE STERKE PUNTEN VAN BEIDE SOORTEN EENHEDEN UIT TE BUITEN EN TE BUNDELEN TOT EEN EFFECTIEVE EN VOORAL EFFICIËNTE MANIER VAN INZET.

VERKENNINGSPELOTON

Het Verkenningpeloton heeft als hoofdtak het uitvoeren van meerdere soorten verkenningen. Daarnaast is het onder andere getraind in het uitvoeren van een screen (waarnemingsscherm). Hiervoor heeft het de beschikking over meerdere typen sensoren zoals de BAA (Beobachtungs und AufklarungsAusstattung), RAVEN (UAV) en de SQUIRE (grondradar). Ook de inzet van een snipergroep als Sensor behoort tot de mogelijkheden. Deze groep kan overigens ook perfect als Shooter worden ingezet.

LRAT PELOTON

Een LRAT (Long Range Anti Tank) peloton heeft als hoofdbewapening het SPIKE antitanksysteem. Het is onder andere getraind om een anti-tankopstelling in te nemen en een vuuroverval uit te voeren.

Deze vorm van direct vuur kan afgeven worden in een EA (Engagement Area). Dit is een gebied waarin, in het kader van de tactische commandant, vijandelijke doelen

“Het is essentieel dat de verschillende eenheden bekend zijn met elkaars manier van optreden.”

met geconcentreerd direct en indirect vuur moeten worden bestreden. Het doel hiervan is de vijand tot staan te brengen, buiten

gevecht te stellen of van richting te doen veranderen. Bepalend voor de vorm en grootte van deze zogenaamde EA zijn het beschikken over goede schootsvelden voor de te gebruiken wapensystemen. Daarnaast moet bij voorkeur gebruik gemaakt worden van de maximale effectieve dracht van deze wapensystemen. De vijand zal mogelijk naar de EA's worden gedirigeerd middels een combinatie van hindernissen en vuursteun. De EA past perfect binnen het concept *Sensor-Shooter*.

VOORBEREIDING

Trainen:

Het is essentieel dat de verschillende eenheden bekend zijn met elkaars manier van optreden. Dit zorgt voor inzicht in elkaars mogelijkheden, maar zeker ook de beperkingen. Om een voorbeeld te schetsen: het afvuren en in de vlucht bijsturen van een SPIKE NLOS (Non Line of Site) vanuit een gedekte locatie lijkt in theorie makkelijker dan in de praktijk. De schutter kijkt namelijk gedurende de korte vluchttijd van de raket mee “door een rietje”. Het “op het doel praten” door de Sensor die wel direct zicht heeft op het doel, is hierdoor niet eenvoudig. Het is daarom belangrijk dat de Sensor bekend is met deze beperking. Er zal in het voortraject op meerdere vlakken gecombineerd getraind moeten worden.

Organiek peloton of mixen:

De eenheden kunnen als organieke eenheden met elkaar samenwerken. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om de pelotons te “mixen”, al dan niet in samenwerking met een mortiergroep en FST (Fire Support Team). De beschikking over eigen vuursteun in de vorm van een 81mm mortiergroep is essentieel voor het slagen zowel organiek als gemixt. Door de vaak hoge snelheid van verplaatsen door een vijand is de steun van externe artillerie te traag. De steun van een eigen mortiergroep is sneller te bereiken doordat als enige extra schijf een FO (Forward Observer) hierin een rol speelt. Daarnaast is er met een eigen mortiergroep gegarandeerde inzet.

Afhankelijk van de inzet moet er op compagniesniveau goed worden nagedacht over de verdeling van de beschikbare middelen. Deze verdeling van de verschillende soorten capaciteiten moet bepaald worden naargelang type opdracht en terrein. De minimale grootte van de bouwstenen >>

“Waarnemen waar ook ter wereld.”

mag niet kleiner zijn dan voertuig + organieke bemanning. Nadat de samenstelling bepaald is van het Sensor-Shooter peloton, is het zaak de onderbevelstellingen zo snel mogelijk te realiseren. Dit om zo snel mogelijk afspraken te maken en indien noodzakelijk procedures op elkaar af te stemmen.

OPTREDEN

Efficiëntie/Reactietijd:

De sterke kant van het principe *Sensor-Shooter* komt pas echt tot zijn recht als de Shooter op een afwachtingslocatie of hide staat. Het verblijven op een afwachtingslocatie is veel economischer dan permanent in een opstelling (gebruik batterijen wapensysteem en inzet personeel). Daarnaast is er minder kans op onderkenning. Vanuit de afwachtingslocatie kan de Shooter op aangeven van de Sensor de geplande opstelling betrekken. Hierdoor kan een LRAT peloton veel meer reserve-/verwisselopstellingen betrekken dan tijdens hun organieke manier van optreden. De vijandelijke nadering kan op verschillende manieren gecoördineerd worden.

Weggemoffeld!

De DCie heeft tijdens de oefening HUNTER APEX gewerkt met het zogenaamde “bolletjesoleaat”. Dit is een prima middel om verplaatsingen en eventueel posities van een vijand snel inzichtelijk te maken. Het is essentieel dat de Shooter voldoende reactietijd heeft. De tijd tussen het onderkennen van de vijand (wel of geen opgedragen doel/ gekozen route) en het onder vuur nemen door de Shooter moet voldoende

zijn voor de verplaatsing naar de opstelling, het betrekken ervan en het onder vuur nemen van het doel. Daarnaast is een goede rehearsal van het betrekken van de verschillende reserve/verwissel -opstellingen een must voor het op tijd betrekken van de opstelling.

Terrein:

Het concept is niet in elk type terrein goed

Maximaal gecamoufleerd

Een met het terrein

toepasbaar. De Shooter moet de beschikking hebben over voldoende goed gedekte locaties. Bosrijke omgeving leent zich hier uitstekend voor.

Vuursteun:

Zoals eerder vermeld is vuursteun een essentieel middel binnen het concept. Om de effectiviteit en snelheid te waarborgen is het van belang dat het personeel van de

Sensor goed getraind is in het gebruik van CFF (Call For Fire) en CCA (Close Combat Attack).

Beslissingsbevoegdheid:

Indien er uit de analyse blijkt dat de reactietijd voor de Shooter minimaal is, moet de beslissingsbevoegdheid voor het uitschakelen van een doel bij de Shooter liggen en niet op compagniesniveau.

De communicatie met het compagniesniveau kost dan teveel tijd. Een optie is om een verdeling te maken qua bevoegdheid (compagnie/peloton) gekoppeld aan verschillende soorten HPT (High Pay-off Targets).

“De Shooter moet de beschikking hebben over voldoende goed gedekte locaties.”

Voortzettingsvermogen:

Het voortzettingsvermogen moet, indien gebruik makend van een gemixt peloton, extra in acht genomen worden. Het uitvoeren van een bepaalde routine met maar één voertuigbemanning als Sensor of Shooter is slechts mogelijk voor een beperkte periode. Door de mogelijke verspreiding van de pelotons is de herbevoorrading vanuit een dump aan te bevelen. Hierbij moet tijdens de aanvraag rekening gehouden worden met een organiek of een gemixt peloton.

CONCLUSIE

Met de juiste training, middelen en soort opdracht is het Sensor-Shooter concept uitstekend toepasbaar voor de DCie We zullen het verder uitwerken en blijven toepassen in de praktijk.

★ SERGEANT DAVE WINCKERS, COMMANDANT MORTIEREN

Mijn naam is Dave Winckers, 39 jaar en woon in Limburg, ik heb geen kinderen. Mijn hobby was voetballen maar dat heb ik wegens blessures opgegeven, mijn nieuwe tijdverdrijf is nu lekker wandelen met de hond. Verder ben ik een echte Bourgondiër en hou van een lekker hapje en een drankje. Mijn militaire carrière is als volgt: Sinds 2005 in dienst en ben nu bezig met mijn 4e functie binnen de KL. In mijn eerste functie als R1 ben ik in 2009 met TFE9 naar Afghanistan geweest. Naar terugkomst ben ik vuurregelaar 81mm geworden bij dezelfde eenheid. Naar deze functie 3 jaar vervuld te hebben heb ik een instructeursfunctie vervuld in Harskamp bij de zware wapens instructie. En nu ben ik geland bij 42BLJ- DCie, als Commandant Mortieren.

“Nog jong en onschuldig, wat zal de tijd brengen?”

5-6 R.I. marcherend door Maastricht

70 JAAR “DE ZWARTE PANTERS”

Tekst | Kap Dennis Schots, CC D-Zwarte Panter-Cie

“5-6 R.I., HET GING EN KWAM TERUG!

MAAR TUSSEN DE WOORDEN GAAN EN KOMEN LIGT EEN PERIODE, DIE NIEMAND VAN 5-6 R.I. OOIIT ZAL VERGETEN. IN DIE PERIODE KENDE HET BATALJON ZIJN UPS EN DOWNS. BANDEN VAN VRIENDSCHAP EN KAMERAADSCAP WERDEN GESMEED, ZWARE STRIJD EN GROTE MOEILIKHEDEN WAREN ER TE OVERWINNEN.” ZO BEGINT HET GEDENKBOEK VAN 5-6 R.I. “VIJF-ZES, HOE HET REILDE EN ZEILDE.”

OPKOMST

Op donderdag 3 juli 1947 meldden de dienstplichtigen van lichte 1947 zich op de Tapijnkazerne in Maastricht. Hier werden zij klaar gestoomd voor hun uitzending naar Nederlands-Indië. De mannen waren voorbestemd voor het 5e Bataljon van het 6e Regiment Infanterie (5-6 R.I.) wat op 11 november 1947 officieel werd opgericht. Zij kregen de naam en het mouwembleem “De Zwarte Panters”.

“Na een reis van 4 weken kwamen ‘De Zwarte Panters’ aan in Sabang.”

Vrijdagmorgen 30 januari 1948 om 06:00uur marcheerden 5-6 R.I. door de straten van Maastricht om met de trein naar Amsterdam te gaan. Verwonderd en overstelpt door nieuwe indrukken ging

iedereen de loopplank op van het schip de “Nieuw Holland”, op zoek naar een aangewezen plaats in een van de ruimen. In het totaal met 3000 man van verschillende eenheden vertrokken zij naar Nederlands-Indië. Na een reis van 4 weken kwamen “De Zwarte Panters” aan in Sabang

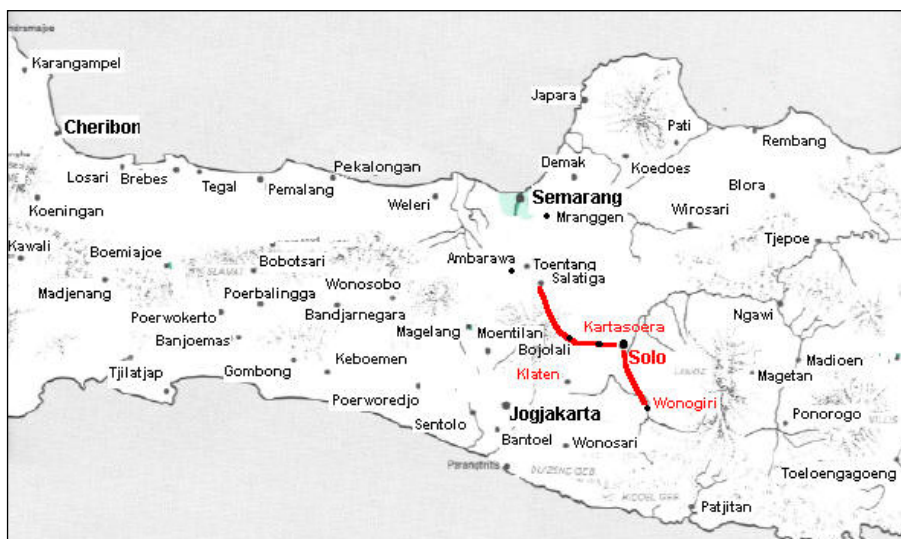
Opmars van 5-6 R.I.

om daarna per trein naar hun operatiegebied Pekalongan te gaan.

2E POLITIONELE ACTIE

Op vrijdag 19 december 1948 om 11:00uur begon 5-6 R.I. aan hun opmars voor de 2e Politionele actie naar Solo en later naar Wonogiri. (FOTO 4, ACTIE GEBIED VAN DE 2e POLITIONELE ACTIE) In die periode tot het staakt het vuren op 11 augustus 1949 heeft 5-6 R.I. veel meegemaakt; meerdere IED aanslagen, hinderlagen, IDF beschietingen, vele gewonden en in het totaal moesten zij 40 gesneuvelden betreuren en achterlaten op de erevelden in Java. Op 9 mei 1950 zetten “De Zwarte Panters” weer voet op Nederlandse bodem. Met een

Actiegebied van de 2e politionele actie

Uitvaart van gesneuvelden van 5-6 R.I.

laatste handdruk en een grote zwaai namen zij van elkaar afscheid, hun diensttijd zat erop. Er werd nog gebruik gemaakt van de gratis verstrekte NS-kaart om Nederland te doorkruisen en oude makkers op te zoeken. De Nederlands-Indië-periode was ogenschijnlijk afgesloten, het boek was dicht, echter nooit vergeten.

TERUGKEER

Een uitzending van 27 maanden zonder verlof en dat voor een eenheid die voornamelijk bestond uit dienstplichtigen uit Noord-Brabant en Limburg, zelfs meerdere jongens kwamen uit het zelfde dorp. Iets wat we ons tegenwoordig moeilijk kunnen indenken. En dan te bedenken dat de communicatie met het thuisfront alleen maar ging door het schrijven van brieven en kaarten.

Tijdens deze uitzending heeft 5-6 R.I. regelmatig hard moeten vechten en helaas hebben zij 40 gesneuvelde kameraden achter moeten laten op de erevelden van Java. Daarbij kwamen nog eens de vele gewonden die zij moesten betreuen. En dat allemaal in een bataljon van ongeveer 850 mannen. Op 9 mei 1950 kwamen er maar 400 "Zwarte Panthers" aan in Rotterdam. De gesneuvelden waren achter gelaten op Java, een deel was al eerder (gewond) afgevoerd naar Nederland en een klein aantal "Zwarte Panthers" heeft nog nagediend bij andere eenheden in Nederlands-Indië. >>

“De laatsten der Oude Panter.”

Het aantal gewonden en gesneuvelden voor een bataljon van 850 man is ongekend, ook dit is tegenwoordig maar moeilijk te bevatten.

CAN DO MENTALITEIT

De strijd in Nederlands-Indië wordt ook wel eens de vergeten oorlog genoemd. In Nederland weet maar een enkeling wat te vertellen over de periode van de Politie Acties. Terwijl er duizenden Nederlandse militairen daar gevochten hebben en velen gesneuveld zijn. De nog levende oud-strijders, deze zijn inmiddels allemaal boven de 90 jaar, vertellen over hun periode en dat zij toen ook te kampen hadden met grote materiele problemen. Maar vooral benadrukken de oud-strijders, dat zij daar hun stinkende best hebben gedaan met de middelen en mogelijkheden die zij daar toen des tijds hadden. Ook toen hadden de militairen de “can do” mentaliteit.

“Eens een Zwarte Panter, altijd een Zwarte Panter.”

OUDE EN JONGE PANTERS

Sinds 2012 heet de Dcie, D “Zwarte Panter” cie. Door een goede band te onderhouden met een aantal oud-strijders proberen wij hen de waardering en respect te tonen die zij verdienen. Waardering en respect ervaren de oud-strijders al, door als jonge militair af en toe te luisteren naar de verhalen van toen. Praten over deze zware periode gaat soms makkelijker met een militair dan met een burger, want als militair kunnen wij ons net even iets beter inleven in bepaalde situaties.

NOOIT VERGETEN

Nu, 70 jaar na de oprichtingsdatum legt de Oorlogsgravenstichting op 11 november 2017 bloemen bij het graf van elke gesneuvelde “Zwarte Panter” in Indonesië, Java. Dit om hen te eren en herdenken. De spreuk van 5-6 R.I. “eenmaal vijf-zesser, altijd vijf-zesser” is in de loop der jaren veranderd in “eens een Zwarte Panter, altijd een Zwarte Panter”, hierdoor zal de strijd van 5-6 R.I. in Nederlands-Indië nooit vergeten worden.

Tekst | Lkol H.M. Klein Schaarsberg, Voorzitter VVRLJ

Beste Veteranenvrienden,

De afgelopen maanden is er behoorlijk wat dynamiek geweest binnen de Landmacht om het maar eens licht uit te drukken. Het rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid over het Mortierongeval in Mali heeft er stevig ingehakt.

MALI

De kern is eenvoudig:

Defensie is tijdens de missie in Mali ernstig tekort geschoten in de zorg voor de veiligheid van uitgezonden Nederlandse militairen. Dit betrof zowel de veiligheid van de mortiergranaten als goede militaire gezondheidszorg. Dat concludeert de Onderzoeksraad voor Veiligheid op basis van het rapport 'Mortierongeval Mali' naar aanleiding het ongeval op 6 juli 2016 waarbij twee militairen omkwamen en een derde militair ernstig gewond raakte. De Raad stelt dat het belang van munitie-veiligheid en goede medische voorzieningen ondergeschikt is geraakt aan de voortgang van de missie in Mali.

Een stevige en zorgwekkende melding. Ons werk heeft van nature risico's in zich. Risico's die tot gevolg kunnen hebben dat er mensen gewond raken of zelfs sneuvelen. Als we worden ingezet dan moeten we er ook 100% van uit kunnen gaan dat de spullen die we gebruiken ook daadwerkelijk doen wat ze moeten doen. Dit vertrouwen is beschaamd. De komende periode zal ons leren of dit vertrouwen in voldoende mate terugkomt. Goede uitrusting en dito training is essentieel. Twijfels over bijvoorbeeld munitie mag niet bestaan. Dit moet een gegeven zijn. Dat onze uitrusting en training altijd beter kan weten we allemaal en dat is ook niet de uitdaging. De uitdaging is vertrouwen. Vertrouwen op jezelf, in je bud, in je team, in je commandant. Alleen dan zijn we in staat om onze opdracht, met afgewogen risico's, uit te voeren. Om recht

van spreken te hebben is de eerste stap zorgen dat we zelf onze zaken voor elkaar hebben. Iedereen op zijn of haar niveau.

MISBRUIK

De krantenartikelen over misbruik door collega's en het ontbreken van adequate maatregelen hebben me ook aan het denken gezet. Hoe kan dit en vooral waarom hebben er mannen en vrouwen blijvende schade opgelopen door de eigen maten. Bij het Maliverhaal werd er met name naar de top gekeken, bij misbruikverhalen moeten we vooral ook naar onszelf kijken.

We moeten door het vuur gaan voor onze maten. Als we twijfels hebben over "rituelen" dan moeten we allemaal de morele >>

moed hebben om dit te benoemen en in te grijpen. Wegkijken is niet aan de orde. Het is ieders verantwoordelijkheid om te handelen.

Mijn gedachten dwalen, bij het horen en lezen van bovenstaande, af naar mijn eigen verleden. Kan ik mezelf in de spiegel aankijken en nog veel belangrijker, kan ik mijn maten en het thuisfront recht in de ogen aankijken. Had ik sommige zaken misschien anders moet aanpakken? Hoe heb ik gehandeld tijdens missies. Ik durf de confrontatie aan te gaan maar het antwoord is niet altijd eenvoudig. Datgene wat voor mij misschien helder en logisch was, hoeft dit voor een "slachtoffer" of "dader" niet altijd te zijn. Hoe dan ook, dit soort confrontaties mogen en moeten we niet uit de weg gaan.

Als we getuige zijn of misschien zelf slachtoffer worden dan moet er vertrouwen zijn dat WIJ voor elkaar opkomen en dat de rotte appels verwijderd worden.

Ik merk dat ik geprikkeld raak door dit soort onderwerpen. Gelukkig niet doordat ik zelf slachtoffer ben maar vooral omdat VERTROUWEN bij ons doen en laten een kernwaarde is. Nogmaals, daar mogen we niet aan tornen.

CONTACT OPNEMEN

Soms kan het een tijdje duren voordat zaken naar boven komen, voordat weggeduwde herinneringen weer omhoog komen. Dit kunnen zaken zijn zoals hierboven beschreven maar ook incidenten tijdens inzet, gevechtscontacten of wat dan ook. Als iemand van ons hulp nodig heeft dan moeten we elkaar helpen. Als iemand hierbij niet direct de weg weet dan moet hij/zij terug kunnen vallen op een eenvoudig contactpunt. Binnen de VVRLJ hebben we hiervoor de nuldelijnsondersteuning. Via <https://www.disk-veteranen.nl/> (zoek vervolgens op Limburgse Jagers).

Mocht je rechtstreeks contact willen, kom vooral op het net. Via vvrlj@mindef.nl kom je rechtstreeks bij de VVRLJ. We zullen dan z.s.m. contact zoeken. In de afgelopen periode heb ik de contacten met een aantal van jullie weer kunnen aanhalen.

NATIONALE VETERANENDAG

De Nationale Veteranendag op zaterdag 24 juni in Den Haag was weer een dag van weerzien en herinneringen ophalen. Onze VVR-LJ-stand stond mooi centraal op het Maliveld met tafels en een tap dicht in de buurt. Doordat het Bataljon druk bezig was met oefeningen en inzet moesten de veteranen de eer van de Limburgse Jagers hoog houden tijdens het defilé. Voor een goede herkenbaarheid hebben we VVRLJ-sweaters verstrekt waardoor de deelnemers er weer strak uitzagen. Voor elkaar. Gelukkig was er ook ELS om de spieren en de gemoederen te ontspannen. Met ELS meer mans zullen we maar zeggen. Voor diegene die er niet waren: zaterdag 30 juni 2018 is de herkansing.

MALI REUNIE ?

**In 2018 staat er nog geen grotere reünie gepland.
Een mooie kans om een eerste reünie te organiseren
voor onze Mali-veteranen.**

Dit kan natuurlijk in combinatie met de sportdag van 42 BLJ maar kan ook op een andere dag. Ik hoor ten eerste graag of dit een goed idee is en ten tweede, ook belangrijk, wie deze reünie (met steun van de VVRLJ) wil gaan organiseren.

**Welke Malinees !!! pakt dit op?
Graag naar VVRLJ@mindef.nl**

ALGEMENE REÛNIE SPORT/SCHIETPROGRAMMA

De dag die ik me met name herinner is 13 juli jl. Op deze dag hebben we een algemene reünie gehouden in Oirschot in samenwerking met het Bataljon.

Maar liefst drie VVRLJ-teams hebben deelgenomen aan het sport/schietprogramma. Na wat administratieve strubbelingen kon er voortvarend van start worden gegaan met een mooi resultaat tot gevolg. Hoewel het streven natuurlijk winnen is, zal dat in zo'n sterk deelnemersveld niet altijd lukken. Toch is het top om te zien dat alle veteranenteams enkele BLJ-teams achter zich hebben gelaten in de rangorde. De huidige lichte bij BLJ moet zich toch een beetje zorgen gaan maken zou ik zeggen.

Het beste bewijs om te laten zien dat dit geen toeval is geweest, is door het resultaat te herhalen of zelfs te verbeteren. Dit kan op 26 april 2018 tijdens de Regimentsweek. De opzet zal lijken op 13 juli van afgelopen zomer.

Ik zoek wel nog ondersteuning om dit op te pakken. Wie voelt zich geroepen?

JAARPROGRAMMA 2018

Als je eerder wilt bijpraten dan is dat mogelijk op meerdere momenten in 2018. Veteranen zijn meer dan welkom om deel te nemen aan diverse herdenkingen en activiteiten van ons eminente bataljon.

Zie voor details tzt website en FACEBOOK REG en 42 BLJ

Aanmelding via

42PAINFBAT.DCIE.SIE.S1@mindef.nl

tenzij anders vermeld.

Een kort overzicht:

- Feb, 01 5-jaarlijkse herdenking gevallen 42 BLJ e.a. te Moerdijk
- Apr, 25 Beëdiging
- Apr, 26 Regimentssportdag & herdenking (aanmelding via VVRLJ@mindef.nl)
- Mei, 04 Herdenking Weert, Mill
- Mei, 10 Herdenking Cuijk & Maastricht, gevechten Maaslinie 1940
- Mei, 10 Herdenking Berg, Venlo, Roermond, Obbicht, Heumen, Odilliapeel, Stokkem (organisatie in handen van de Stichting Regiment Limburgse Jagers)
- Mei, 27 Herdenking Mariahoop
- Juni, 23 Limburgse Veteranendag Roermond
- Juni, 30 Landelijke Veteranendag Den Haag (aanmelding via VVRLJ@mindef.nl)
- Aug, 31 Herdenking Indië Monument Roermond
- Sep, 22 Herdenking Weert
- Nov, 13 Phaff-dag
- Nov, 15 Herdenking Haelen
- Nov, 28 Beëdiging

Limburgse Jagersgroet,

VETERAAN MET GEVECHTSEVARING KIJKT MET GEMENGDE GEVOELEN TERUG

PERSBERICHT

DOORN, 6 NOVEMBER 2017 - DRIEKWART VAN DE VETERANEN MET EEN GEVECHTSEVARING IS TROTS OP ZIJN EIGEN INZET EN DIE VAN ZIJN EENHEID. EEN VETERAAN MET GEVECHTSEVARING IS MEER DAN GEMIDDELD TROTS, MAAR ZIJN OF HAAR ERVARING HEEFT OOK Z'N PRIJS. EEN VETERAAN MET GEVECHTSEVARING HEEFT VAAK EEN MINDER POSITIEVE KIJK OP DE MISSIE, ONDERVINDT DOORGAANS MEER (GEZONDHEIDS)KLACHTEN ACHTERAF EN VOELT ZICH MINDER GEWAARDEERD DOOR DE MEDIA EN DE SAMENLEVING. DAT BLIJKT UIT RECENT ONDERZOEK VAN HET VETERANENINSTITUUT.

Uit het onderzoek blijkt dat 58% van de veteranen met gevechtservaring positief terugkijkt op de uitzending, waar dat bij andere veteranen boven de 70% ligt. Ruim één op de drie van de veteranen met gevechtservaring kijkt zowel positief als negatief terug op zijn of haar uitzending. Dat is een significant hoger percentage dan veteranen zonder gevechtservaring.

SUCCESVOL

Wel vond 74% van de veteranen met een gevechtservaring het optreden van zijn of haar eigen eenheid succesvol en 75% beoordeelde bovendien zijn of haar eigen functioneren als succesvol.

30% van de veteranen met gevechtservaring denkt minimaal één keer per week terug aan de uitzending, terwijl dit bij veteranen zonder gevechtservaring 11% is. Ook verlangen de gevechtsservaren veteranen vaker terug naar de uitzending, voelen zij zich vaker veteraan en volgen ze vaker het nieuws over hun missie of hun uitzendgebied.

Korporaal Erik, drager van een dapperheidsonderscheiding, was in september 2006 beslissend in de succesvolle verdediging van Forward Operating Base Martello (Uruzgan, Afghanistan) en omschrijft zijn ervaring als volgt:

"Ik ben blij en trots dat ik dit heb mogen doen. Uiteindelijk zijn er zelfs geen gewonden gevallen. Dat had heel anders kunnen gaan. Na afloop zagen we bijvoorbeeld kogelgaten in onze slaapzakken zitten. We hebben op dat moment alles gegeven, met het maximale resultaat. Het geeft mij ook een geruststellend gevoel dat ik onder vijandelijke dreiging reageer zoals ik zou moeten reageren."

KEERZIJDE

De andere kant van de medaille is dat veteranen met een gevechtservaring minder vaak waardering vanuit samenleving en

media ervaren en vaker (gezondheids)klachten hebben gekregen als gevolg van de uitzending. 38% geeft aan gevolgen te hebben ondervonden van de uitzending. Onder veteranen zonder gevechtservaring is dit percentage 16%. Deze gevolgen variëren van nachtmerries, soms snel geïrriteerd zijn en niet tegen vuurwerk kunnen tijdens Oud en Nieuw tot en met langdurige psychische problemen.

Veel veteranen benoemen de mix van positieve en negatieve gevolgen van de missie en de gevechtservaring. Een van hen omschrijft het als volgt:

"Ik zeg altijd: mijn missies hebben mij gemaakt tot wie ik ben, en daar ben ik trots op. Ik ben gewond geraakt tijdens mijn laatste missie, en daar heb ik nu nog steeds last van - het heeft me volledig arbeidsongeschikt gemaakt. Ik heb (gelukkig) geen PTSS, maar evengoed heb ik soms wel moeite met drukte, en de laatste jaren vooral van het vuurwerk met Oud en Nieuw. Maar aan de andere kant zorgt mijn WAO er wel voor dat ik mij als verenigingsbestuurder en nuldelijnsondersteuner volledig kan inzetten voor het welzijn van mijn wapenbroeders. Dus het heeft zowel negatieve als positieve kanten. Gelukkig slaat de balans bij mij groten-deels naar het positieve over."

VERANTWOORDING ONDERZOEK

- Het onderzoek is uitgezet onder 2000 veteranen. Van de 554 respondenten die hebben meegedaan aan het onderzoek gaven 205 veteranen aan gevechtservaring(en) te hebben. Dat betekent dat ze beschietingen, op hen gericht, hebben meegemaakt (198), zelf gewond zijn geraakt (10), zelf op iemand hebben geschoten (68), zelf iemand gedood hebben (18) of zelf iemand verwond hebben met een wapen (23).
- Het gaat met name om veteranen die deel hebben genomen aan de missies in Libanon (1979-1985), Cambodja (1992-1993), Joegoslavië (1992-1995) en Afghanistan (2006-2010).

DOWNLOADS

- Animatie van de onderzoeksgegevens: <https://we.tl/gAl100IbFk>
- Video waarin Ridder der Militaire Willems-Orde Marco Kroon en psycholoog Jan Ambaum met elkaar spreken over gevechtservaring: <https://we.tl/PsPOoBefvJ>
- Artikelen over gevechtservaring: <https://www.veteraneninstituut.nl/zoeken/?q=gevechtservaring>

- Het onderzoek is representatief voor de populatie veteranen met een veteranenpas (= 65.700 veteranen).
- De rapportage kunt u hier downloaden: www.veteraneninstituut.nl/publicaties/kernegegevensveteranen2017/

VETERANENLEZING 2017

Het onderzoek is uitgevoerd in het kader van de jaarlijkse Veteranenlezing die dit jaar in het teken van gevechtservaring staat. Meer informatie: www.veteraneninstituut.nl/veteranenlezing2017

Het Veteraneninstituut is uitvoerder van een belangrijk deel van het Nederlandse veteranenbeleid. Het instituut biedt via het Veteranenloket toegang tot zorg voor en dienstverlening aan Nederlandse veteranen, dienstslachtoffers en hun gezinsleden.

Daarnaast speelt het Veteraneninstituut een belangrijke rol in het uitdragen en stimuleren van maatschappelijke waardering voor de prestaties die veteranen in opdracht van politiek en samenleving hebben geleverd en voor de offers die daarbij werden gebracht.

De Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers (VVRLJ) zoekt een vrijwilliger die als Veteranenadviseur de spil wil zijn in het Vinden, Binden en Boeien van actieve en post actieve veteranen van het Regiment Limburgse Jagers.

De Veteranenadviseur speelt een essentiële rol als adviseur van de Regimentscommandant en de VVRLJ en is de schakel tussen de veteranen en de organisatie/ VVRLJ. Door een actieve rol kan de Veteranenadviseur bijdragen aan de uiteindelijke verbetering van Erkenning, Waardering en Zorg van al onze veteranen.

WERKZAAMHEDEN

- Adviseren van de Regimentscommandant en de VVRLJ ten aanzien van veteranenzaken.
- Contactpersoon binnen 42 BLJ voor de VVRLJ;
- Optreden als vraagbaak op het gebied van regelingen voor veteranen;
- Assistentie bij het organiseren van reünies en bijeenkomsten van veteranen;
- Assistentie bij dienstverlating van veteranen (veteranenpas, aanmelding VVRLJ, etc);
- Invulling geven aan ceremoniële taken en traditiehandhaving, bijvoorbeeld door het assisteren bij uitreikingen van het Veteraneninsigne en het geven van voorlichtingen;
- Verbindingschakel tussen collegiale ondersteuning en nuldelijsondersteuning;
- Aandragen van ideeën in het kader van Erkenning, Waardering en Zorg voor veteranen;

COMPETENTIES

- Creatief
- Mensgericht
- Samenwerken
- Initiatief
- Verantwoordelijk
- Communiceren

In principe is de Veteranenadviseur maximaal 1 dag per week (± 40 weken per jaar) werkzaam op een werkplek binnen de Sectie S1 van 42 BLJ. De Vrijwilliger ontvangt voor zijn werkzaamheden een vrijwilligersvergoeding* en een toegangspas voor de kazerne. Tevens wordt de Vrijwilliger automatisch lid van VVRLJ.

Om in aanmerking te kunnen komen dient de Veteranenadviseur veteraan te zijn (Veteranenpas) en in het bezit van een geldige Verklaring Omtrent Gedrag (VOG).

Informatie en aanmelden:
VVRLJ@mindef.nl of 06-83639955

* zoals bedoeld in artikel 2 lid 6 van de Wet op de loonbelasting en artikel 3.96 onder c van de Wet op de inkomstenbelasting, zoals nader uitgelegd in de brief van de Staatssecretaris van Financiën van 20 maart 2008 (29515, nr. 235). Hieruit vloeit samengevat voort dat de algehele vergoeding ten hoogste € 1.500,- per jaar is en maandelijks niet hoger is dan € 150,-. Hierbij geldt dat het uurtarief niet hoger is dan € 4,50 per uur.

TOEN - EEN CHAUFFEUR BIJ 101 MIDCIE

Mijn LR 88

Tekst | Rob Meeuwisz

IN DE VORIGE UITGAVE VAN ONS MAGAZINE WAS EEN ARTIKEL OPGENOMEN OVER DE ONDERVRAGERS VAN DE 101 MILITAIRE INLICHTINGEN DIENST COMPAGNIE. NU EEN BLIK OP DEZE KLEINE LJ EENHEID VANUIT HET GEHEUGEN VAN EEN VAN DE DPL CHAUFFEURS, ROB MEEUWISZ. ROB IS EEN FERVENT RE-ENACTOR BIJ DE VMHU (VERENIGING MILITAIRE HISTORISCHE UITBEELDING), DIE PRESENTATIES GEVEN IN UNIFORMEN VAN 1940 TOT EN MET 1970. OOK IS HIJ VRIJWILLIGER BIJ DE HISTORISCHE VERZAMELING VAN HET REGIMENT VAN HEUTSZ.

OPKOMST EN OPLEIDING

Op 3 juli 1978 kwam ik terecht op Leger plaats Ossendrecht, (later "Koningin Wilhelmina Kazerne") waar een compagnie van de Rijsschool Bergen op Zoom was gevestigd. We kregen velddienst, verkeerstheorie en rijlessen enz. In mijn geval was dat op net ingevoerde Landrover 88. (de naam LARO werd toen

“Mijn medechauffeurs dachten dat ik expres de majoor met de LR88 reed.”

nog niet gebruikt). In die tijd kregen we nog les in dubbel klut- sen, immers we konden nog bij de parate hap terecht komen op een M38a1 (Nekaf). Ik slaagde in een keer na ongeveer 18 uur

daarop gereden te hebben. Eind augustus hingen lijsten op de prikborden van de 4e Cie, ik ging naar Apeldoorn, 101 MIDCie. Het kader kon niet echt vertellen wat dat was. Begin september kwam ik aan op de van Haftenkazerne, te Apeldoorn. Een kazerne vele malen kleiner, dan die van Ossendrecht en met mooiere gebouwen, die geschiedenis uitstraalden. Een mooie plaats om te mogen dienen.

101 MIDCIE

Mijn lichte bestond uit 10 sld en 2 sgt, waarvan de enkele een zg dubbel functie hadden schrijver/chauffeur, kok/chauffeur, of ordonnans. Bij de compagnie kreeg ik twee voertuigen onder mijn hoede, een VW Combi T3 bus en een Landrover 88. Daarmee moest ik de CC, Majoor Beekhof en de CSM, SMI Pals vervoeren. Naast de chauffeursstoel was het CSM bureau mijn werkplek. Met regelmaat vervoerde ik de CC naar de School Militaire Inlichtingen Dienst (SMID) te Harderwijk en staf 1e Legerkorps te Apeldoorn'.

“De Combi,
mijn tweede voertuig.”

LARO EN COMBI

De eerste paar keren dat ik de majoor moest rijden, keek hij vreemd op. Ik stond met de LR88 voor de deur, de Majoor stapte in en zei, “wil je even mijn binnen helm van men bureau halen”, zo gezegd zo

gedaan. Mijn mede chauffeurs dachten dat ik expres de majoor met de LR88 reed, maar niets was minder waar. Na verschillende keren zo gereden te hebben met de majoor, ging deze plots een gesprekje met mij aan, over opleiding en auto's enz, en uiteindelijk de vraag wat de reden was dat ik hem toch steeds reed met de LR 88 en niet met het VW bus. Ik vertelde de Majoor dat ik een LR rijbewijs had, en nog nooit met een busje had gereden. Zo kreeg ik wat lessen op de Combi, waarna ik in het vervolg met dat voertuig hem en de overige Offn en Oon reed

VOORLICHTING WARSCHAU-PACT

Binnen de 101MIDcie, waren verschillende afdelingen, de ondervragers (dpl vaandrags) en hun dpl chauffeurs/schrijvers. De Terrein analisten (TIC) met dpl vaandrags en sergeanten en hun dpl chauffeurs/schrijvers. Een ploeg die zich bezig hield met uniformen wapens voertuigen enz van het Warschau pact. Er was van elke eenheid wel een uniform en de daarbij behorende wapens. SMI Pals had er de kundige leiding en het beheer >>

SOXMIS VEHICLES

IF YOU SEE ONE

68 42 3

PHONE HERFORD 2222

“Krijgsgevangenen piloten.”

over en kon er alles over vertellen. Met deze middelen werd op verschillende kazernes in Nederland en Duitsland voorlichting gegeven over het Warschau Pact.

OEFENINGEN

Uiteraard nam ik als chauffeur ook deel aan diverse oefeningen, zoals Saxon Drive, waar ik oog in oog kwam te staan

met Koningin Beatrix, toen zij uit de helikopter stapte. En elke twee maanden vond een krijgsgevangen oefening plaats voor Klu piloten in de regio Pirmasens (D). De ondervragers (dpl vdgs) vlogen in via Ramstein. De kandidaat piloten werden gedropt en opgespoord door commando's en afgeleverd voor ondervraging. Ik mocht met mijn combi met

kapitein de Rooy en een adj Lochmans op en neer naar het oefengebied rijden, de ondervragers ophalen en was in die week een soort bode. De piloten moesten wel slagen om voor hun vervolgopleiding naar Canada te mogen gaan.

ANECDOTE

Tijdens een oefening Donderslag hebben we met de groep van SMI Pals gekleed in Russische uniformen een Nederlandse legerplaats bezocht. Met z'n achten, bewapend en id kaart kwamen we door de poort en reden rechtstreeks naar de mess. Op mij na spraken allen Russisch. Een officier kwam naar ons toe en probeerde in het Duits en Engels te vragen wat we kwamen doen. Niemand begreep hem zogenaamd. De koffie opgedronken en weer de kazerne verlaten. Een inbreuk op de veiligheid, waarover later nog wel wat zijn gezegd.

WACHTDIENSTEN EN CHAUFFEUR VAN DIENST

Ook op de kleine "van Haeften" moest wacht worden gelopen. Eerst aan de zijkant van het complex. De wacht aan

“Ontspannen aan de Zwolse weg.”

Verklede adjudant

de poort aan de Zwolseweg was zeker een betere plaats en voor de wacht hebbende veel plezieriger, immers er was meer te zien en te doen. Tevens zaten we door de week en weekenden 's nachts niet meer alleen op wacht, en de twee soldaten van 111CMIDcie (contra inlichtingen dienst) waren een welkome aanvulling. Ook was ik regelmatig chauffeur van dienst met de vaste bestemming vijf dagen per week, geclassificeerde post bij staf 1 LK in Apeldoorn ophalen.

ERVARINGEN VAN MIJN DIENSTPLICHTTIJD

Een gevarieerd bestaan zeker als chauffeur zo vrij als een vogeltje. Helaas ook een zelfdoding van een collega moeten meemaken. En een grote saamhorigheid gevoeld binnen deze kleine eenheid. Goed om op terug te zien. En heb nu nog steeds contact met de KL, als vrijwilliger bij het museum van van Heutsz.

“Tijdens een oefening Donderslag hebben we, verkleed in Russische uniformen, een Nederlandse legerplaats bezocht.”

“Vooral zelf geen natte voeten krijgen.”

TOEN - DE BERGERS VAN 42 BLJ

Tekst | B. van der Leun, L. van Es en N. Vroom

EEN KLEIN GROEPJE BLJERS DAT IN GEVAL VAN NOOD VOOR MENIG CHAUFFEUR EN COMMANDANT VEEL BETEKENDE. NOOD NIET VANWEGE VERWONDINGEN AL KON DAT OOK MEESPELEN, MAAR MEER DAT HET VOERTUIG, WAARIN MEN ZAT NIET MEER REED OF KON RIJDEN DOORDAT HET VASTZAT IN HET TERREIN. EN JA HET KON OOK WEL DAT DOOR HET KANTELEN VAN EEN VOERTUIG IEMAND GEWOND WAS OF ZELFS, ZOALS SERGEANT DONKERS IN URUZGAN IS OVERKOMEN OVERLEED DOORDAT HIJ ONDER HET GEKANTELDE VOERTUIG KWAM. MAAR OVER DIT LAATSTE GAAT DIT ARTIKEL NIET.

De leden van de bergingsgroep van het bataljon uitgerust met de kraanwagen YB-616 en de rupsbergingsvoertuigen AMX-prb en nadien YPR-806 stonden bij elke grote of kleine oefening klaar om de kapotte voertuigen bij nacht en ontij te bergen en/of te repareren. Want het waren ware duivelskunstenaars op het vak van monteur, daar waren ze namelijk ook voor opgeleid.

Om hen de bergers te typeren licht ik er twee uit. Een AMX berger Bert van Leun een dienstplichtige lichter 69-3, die nog altijd trots is op zijn werkzaamheden in de jaren en dat op de site en FB laat zien met vele foto's uit die tijd. En uit een latere periode 1979-1988 de oud dienstplichtige, die

KVV er werd, Leo van Es, bijgenaamd "Tedje van Es", naar de legendarische parodie "Jacobse en van Es" van Kooten en de Bie., Velen uit die periode zullen hem kennen.

G.F. (BERT) VAN DER LEUN

Opleidingen

- Chauffeur Rupsvoertuigen, Princes Irene Kamp te Veldhoven, Piroc
- 2e echelon onderhoudsmonteur AMX, Dumolinkazerne, Kamp Zeist
- Bergingsspecialist rupsvoertuigen (AMX, Centurion, Leopard) op de Rij- en tractieschool op de Constant Rebeque kazerne te Eindhoven

Na deze opleidingen ben ik geplaatst bij het 42e bataljon Limburgse Jagers te Seedorf,

staf verzorging cie B.O.G. Onze bergingsvoertuigen (AMX) droegen de namen Lasthope & Stiefbeen & Co. Het was een bijzondere periode om tijdens de hoogtij dagen van de koude oorlog en een actieve RAF in dit gebied te dienen.

Het aantal mooie herinneringen uit deze tijd zijn er enorm veel. Het werk de kameradschap ik kijk er met heel veel plezier op terug. Een aantal bijzondere momenten als berger wil ik dan ook graag delen.

BIJZONDERE MOMENTEN

Op 1e kerstdag 1969 kwam er een YA328 stuk te staan op de autobahn bij Bremen. In die tijd waren de winters nog wel echt koud. Dus met extra lagen kleding en onze tankoveral tegen de kou zijn we vroeg vertrokken om iedereen terug op de basis te hebben voor het kerstdiner.

Tijdens het avondeten kregen we een melding van de 41e afdeling VA. Een M578 berger was aan het wegzakken in het moor bij het munitiedepot. De M578 was zelf op weg naar een M109 die om dezelfde reden ook geborgen moest worden. Toen we aankwamen bleek dat deze er al onge-

**“Bergers mee
in de aanval.”**

veer één meter diep in weggezakt was. De Lasthope hebben we hier als grondanker gebruikt. En met de lieren van beide amx-en de collega's heel langzaam weer op het droge gekregen.

Regelmatig waren we op de Lüneburger heide voor oefeningen. Tijdens een van de oefeningen kregen we opdracht om defecte wielvoertuigen te bergen. Een YB616 takelbaar had een Munga in de takel hangen. De YB had zelf ook technische problemen gekregen. Beide voertuigen hebben we achter de berging gehangen en naar de verharde weg gesleept om ze op LoLo

te zetten, vandaar ging het verder richting B.O.G. voor reparatie.

Wat ik altijd een mooie tijd vond, was om tijdens het bataljonsverlof achter te blijven als quickservice groep. Dat gaf de tijd om rustig te sleutelen en om proefritten te maken. Onze Duitse burens waren hier niet altijd blij mee. Het gebeurde regelmatig dat we met de tracks net herstelde opritren eruit draaiden.

“TEDJE VAN ES”

Tedje kwam in juli 1979 bij het onderhoudspeloton van BLJ onder commando van

Kapitein Deen en Plv C Sm, later Adjudant Olthof. De laatste zou dat lang blijven, maar de commandanten kwamen en gingen, Hellenbrand, Bruijs, Schellekens. Maar Tedje moest nog wel worden opgeleid tot berger/monteur. Daarvoor ging hij naar de Rij- en Tractieschool(RTS) waar hij de bergingsopleiding kreeg op de YPR 806 naar

**“Op 1e kerstdag
1969 kwam er
een YA328 stuk
te staan op de
autobahn
bij Bremen.”**

Soesterberg bij de OCTD voor de monteursopleiding om dan het vak te gaan beoefenen en in de praktijk verder te leren van zijn oudere collega's. Want het zijn nooit standaard situaties, waar de bergers voor worden gesteld. Natuurlijk wel de bergers, als Jos Holterman, Verkuijlen Bislick, Solberg Piere en Timmer en een reeks van dienstplichtigen, die bij een lange verplaatsing >>

“Gezamenlijke berging.”

De kraan in werking

met hun takau's YA 616 in de veegploeg zitten en elk stilgevallen voertuig of snel aan de praat krijgen, danwel in de takels meenemen. Tot dat alle drie de takels vol hangen en er dan beslist wordt om alsnog te gaan repareren ter plekke. Zo kwam de bergingsgroep soms een dag later aan in het bivak of uitgangsstelling. En dan praten we over vreedstijd.

OP OEFENING

De rupsbergers kwamen doorgaans met de rest van de rupsvoertuigen met de trein naar de oefengebieden, dan begon voor hen de pret. Want de Noord Duitse laagvlakte heette niet voor niets zo, veel moerasachtig landschap even van de weg of bospad en de

YPR of jeep moest worden geborgen. Natte voeten om de lierkabels aan te brengen. Dat vonden de collega's van Tedje, Disbveld, Illige, Te Vreede, Hamstra en Herwijnen, geen pretje. Want ze hielden graag hun "camper" van binnen graag schoon. Zo noemden ze hun 806. Tedje verbleef in dat voertuig in zijn diensttijd wel 64 oefeningen van meer dan een week. Met uiteraard leuke ontmoetingen als tijdens Atlantic Lion in 1983 een grote man met een grote neus langs komt en vraagt of hij ook een bakje koffie kan krijgen. De NATO secretaris generaal Joseph Luns met Uw welnemen. Maar ook wachten was het parool voor de bergers. Neergezet door de C=BOG bij een brug et de mededeling kom jullie later oppikken.

Er gebeurde niets, de kapitein was vergeten welke brug en de groep had geen radio en zijn na twee dagen maar zelf het bataljon gaan zoeken.

IN DE KAZERNE

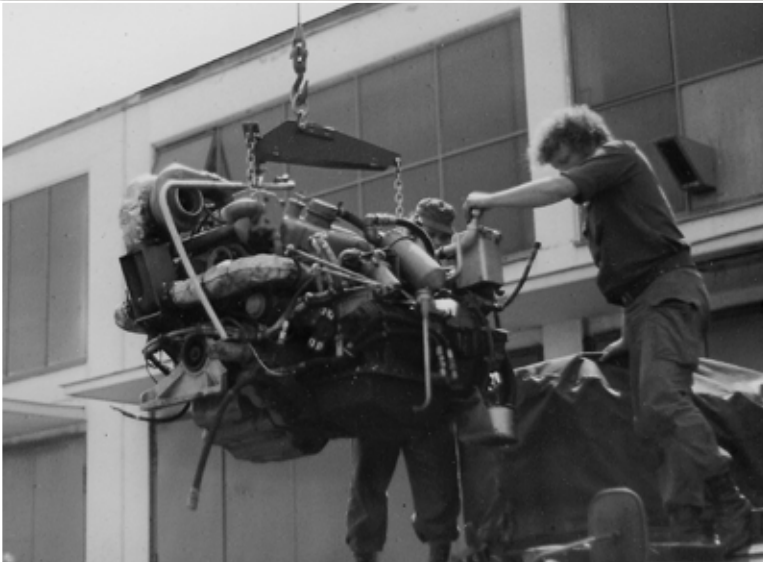
Dat was op oefening. Maar ook in de kazerne stonden de bergers niet stil. Het liften van hele motoren enz. werden opgeleid tot monteur-inspecteur. Ook militaire voertuigen krijgen een jaarlijkse beurt, H-beurten, MIO en TD inspecties dat deden ze ook. En een leuke klus was het weer rijdend krijgen van de AMX die in Seedorf voor het

“Het gebeurde regelmatig dat we met de tracks net herstelde opritten eruit draaiden.”

stafgebouw stond. In de BOG getrokken, uit elkaar gehaald schoongemaakt geleverd maar niet alle onderdelen mee voorhanden. Men wist wel een paar AMXen te staan

**“1983, Atlantic Lion,
S108, S109, S110.”**

Liften op de kazerne

Samen klussen

op het oefen- en schietterrein Hohne. In het weekend met takou er heen en zowaar met veel moeite een aandrijf-as eruit kunnen halen en daarmee de AMX weer rijdbaar te krijgen. Zo konden bataljonscommandanten en adjudanten bij de commandowisselingen op een mooie wijze het square verlaten.

**“De NATO secretaris
generaal Joseph Luns
met Uw welnemen.”**

Tedje, Leo verliet in 1988 de dienst vestigde zich in Aruba werkzaam als Teacher Heavy Equipment, maar keerde in 2002 weer terug om als internationaal chauffeur te werken. En weer contact met zijn oude maten te maken.

Weer bijna een jaar voorbij. Een jaar met hoogte punten, maar ook verlies van leden, die veel hebben bijgedragen tot het Regiment waar we nu zijn. Het Regiment, dat nu onder de naam Limburgse Jagers al 67 jaar bestaat, maar een lange voorgeschiedenis heeft die teruggaat tot de oprichting van ons Koninkrijk in 1813-1815. Velen hebben in die 67 jaar moeite gedaan om de eigenheid van ons onderdeel van de Nederlandse Armee uit te dragen. Met emblemen, logo's, mascottes, Latijnse naamspreuk, regimentsmars en lied, motto, etc. Maar ook het vastleggen van wat we als regimentsleden deden en doen in woord, beeld en geluid. Met ons blad, magazine dat nu in de huidige vorm al weer 32 jaar wordt gepresenteerd.

30 JAAR STICHTING

Een van die velen was wijlen Kolonel de Leeuw. Hij nam de handschoen op om in 1987 de Stichting RLJ op te richten en daarmee het Regiment en haar commandant te ondersteunen. Met een groepje rondom hem kwam dit blad echt van de grond. Adverteerders en donateurs aantrekken, schrijvers van artikelen zoeken, drukker en verspreiden. Dat heeft hij gestructureerd en later aan mij overgedragen. Met de stichting hebben we nu in 30 jaar veel bereikt. Niet alleen het blad, maar ook boeken over ons regiment en haar onderdelen mogen uitbrengen. Cd's, Dvd's met foto en filmbeelden, ondersteund door muziek uitgebracht. De nieuwe communicatiemiddelen als website en facebook omarmt om de relatie met oud en jong in het Regiment te versterken. En ons museum, de Historische verzameling, die in 1960 werd ingericht in Venlo, haar plaats heeft verworven in ons regiment. Nu met monument op één locatie gehuisvest op een stukje "Limburg". Dat kan alleen met betrokkenheid van velen actief als bestuurders, in de commissies, in reünie- comités, etc.. En passief door belangstelling bij bijeenkomsten, bezoeken van reünies en doneren voor de Stichting RLJ of lid worden van de VVRLJ. Die betrokkenheid creëert de saamhorigheid, die onze militaire samenleving zo uniek maakt. Dat zie je aan vele voorbeelden op website en facebook,

waar collega's contacten met elkaar houden, op de hoogte houden van hun wel, maar vooral wee. Zoals bij de begrafenissen van kolonel de Leeuw regimentsgenoten van elke rang aanwezig waren om hun eer te betuigen. Blijf die saamhorigheid koesteren.

60 JAAR BLJ

Een druk jaar voor onze actief-dienenden bij 42 BLJ. U heeft dat in het magazine van juni en ook deze uitgave kunnen lezen. Niet meer alleen de Duitse laagvlakte, maar verder in Frankrijk, Litouwen enz. Al weer 60 jaar is ons BLJ de meest stabiele eenheid van de KL. Geformeerd in 1957 in Ermelo, in 1963 naar Seedorf en sinds 2007 nu in Oirschot gelegerd, en blijvend bekend als BLJ. Duizenden Limburgse jagers hebben er deel van uitgemaakt. Zij laten dat met veel trots zien op de vele Facebook pagina's als Coldwar veteranen, Dienstmakers en natuurlijk onze eigen media.

EER

Eerbetoon aan ons Regiment, aan allen die deel uit maken of maakten door de Provincie Limburg door het verlenen van de Erepennenning van de provincie. Dat laat zien dat we als militairen in de samenleving staan en gewaardeerd worden. Eerbetoon ook aan individuen, zoals kapitein Marc van Sint Fiet, die in zijn functie van kapitein-adjutant van het Regiment gedreven als hij was en is de band met de Limburgers heeft gepromoot. Een ware navolger van Kolonel Antoni en kreeg daarvoor dan ook de Antoni waardering.

Rest mij U mede namens de besturen van de Stichting en VVRLJ goede kerstdagen en een gelukkig en gezond 2018 te wensen.

Nico Vroom, Lkol bd,
voorzitter Stichting RLJ

Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaanse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949.

INZET

Koude oorlog 1950-1989, **vm Joegoslavië** 1995-2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010. **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963- 2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **eEF Litouwen** (B-en ACie) 2017

ZUSTER REGIMENTEN

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en Famenne, België, Lkol BEM E. Gaudemant, Patenschaftbataljon **92 Panzer Grenadier Lehr Battalion**, Munster, Duitsland

REGIMENTSOUDSTE

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRaad

Lkol R.A. Goossens, Adj P.L.C. Paijens, Lkol bd N.C.S. Vroom, Lkol J. van Ommen, Lkol H. Klein Schaarsberg, Lkol bd (R) C. van der Ploeg, secr Kap D. Starmans

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ere-Voorzitter: Kolonel bd J.W. de Leeuw • **Ereleden:** Mevrouw M. van der Hoeven, Lkol (R) bd Drs. A.P. Witlox, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel • **Voorzitter:** Lkol bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgsejagers.nl) • **Vice-voorzitter tvs Secretaris ai:** Lkol bd J.M.H. van Ommen • **Veteranen tvz penningmeester ai:** Lkol (R) bd C.J.M. van der Ploeg • **Regimentsverzamelings:** Lkol bd J. van Ommen • **Muziek:** LJer muzikant bd R. Jennen • **Regimentshistorie:** Lkol (R) Dr. J. Komen • **Monumentengroep:** vacant • **Website:** Kpl bd A. van Dijke (Info@limburgsejagers.nl) • **Secretariaat:** p/a 42 BLJ, Postbus 33, 5688 ZG Oirschot (tel 0475-440994) • **Penningmeester:** p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854) • **Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv Stichting RLJ** • **E-mail:** SecSRLJ@limburgsejagers.nl

VER. VETERANEN REG. LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

Voorzitter: Lkol H. Klein Schaarsberg • **Secretaris:** Lkol bd C. van der Ploeg (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl) • **2e secretaris:** Adj F. van Hoof • **Penningmeester:** Lkol P. Wijn • **Communicatie:** Adj M. Verbaant • **Lid Nuldelijnscoördinator:** Kap bd D. Villanueva • **Lid:** Lkol M. Jongejan • **Algemeen contact:** VVRLJ@mindef.nl

CONTACTPERSONEN MISSIES

UNPROFOR: T. Jansen, B. Habets • **IFOR-1:** P. Wijn, Hermsen, Hazenberg • **SFOR-3:** M. Van Boven • **SFOR-4:** D. Hoff • **SFOR- 8:** Steenhuizen, Topelen • **KFOR- 2:** T. Tummers • **SFOR- 11:** J. Bergsma • **SFOR- 15:** J. Bijl, • **SFIR-3:** M. Jongejan • **ISAF-TFE-3:** R. Querido, F. van Hoof • **TFE-8:** G. Geven • **TFE-9:** R. Verhagen • **TFE-12:** R. Erby, H. Klein Schaarsberg, M. Verbaant • **Individuelen:** F. Tummers, J. Gelissen (Zie voor e-mail de website onder VVRLJ - Missieverbanden)

REGIMENTSVERZAMELING

Bezoek elke dinsdag en donderdag van 10.00 - 15.00 via wachtgebouw. Stevenick kazerne te Oirschot, contact per e-mail: jmhvanommen@gmail.com

CONSERVATORGROEP

Maj bd G.P.A. Hermans, Limburgse Jager H. Pook, Lkol bd J.M.H. van Ommen, Wmr R.H.N. Daemen, Eerste-Luitenant bd E. Brakel

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Repetitielokaal: Harmoniezaal Linne

Voorzitter: Limburgse Jager muzikant b.d. E. Kuypers

Dirigent: Dhr Stoffels

Website: www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Contact: rolj@home.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

LJer W.J. Hoekzema (wimtrudihhoekzema@hetnet.nl), J.C.S. van der Wolf (jcs.vanderwolf@upcmail.nl) en H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse Jager bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vandertoo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ

Korporaal bd C. van Straaten, Korporaal bd A. van Dijke, LJ R. Kootstra, mej A. de Vries

E-mail: info@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Stichting Regiment Limburgse Jagers

E-mail: VSRLJ@limburgsejagers.nl

Tel: 043 364 9639

P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij vererving inhouden.

GEDePUTEERDE STATEN
VAN LIMBURG
HEBBEN BESLOTEN
AAN HET

REGIMENT
LIMBURGSE JAGERS
DE EREPENNING
VAN DE PROVINCIE

TOE TE KENNER
UIT WAARDERING VOOR
HUN EEUWENLANGE TROUW
VERBONDENHEID MET LIMBURG
EN DAARMEE DE LIMBURGE

VOORZITTER

SECRETARIS

